

PÉCSI REGIONÁLIS FEGYELMI BIZOTTSÁG

Ügyiratszám: – dig. közzététel

Tárgy: lelkiismeretes ügyvédi tevékenység, iratcsatolási kötelezettség, tájékoztatási kötelezettség jogi kockázatokról, okirati letét (Üttv.1. § (3) bek., Üttv. 42. § (4), (6), 6/2018. (III.26.) MÜK szabályzat 5.12. b), 12.3. pont); indítványhoz kötöttség és tettazonosság, eljárás alá vont személy hallgatása

A Pécsi Regionális Fegyelmi Bizottság FEGYELMI HATÁROZATA

Az ügy száma: --

Határozat száma: --

A tanács megjelölése: Pécsi Regionális Fegyelmi Bizottság Fegyelmi Tanácsa

A tanács tagjai: --

Az eljárás alá vont személy neve, ügyvédi tevékenysége gyakorlásának formája, képviselője: ügyvéd (személyesen eljáró)

Határozat meghozatalának módja: az Ügyvédi tevékenységről szóló 2017. évi LXXVIII. tv. (továbbiakban: Üttv.), valamint a fegyelmi eljárásról szóló 20/2018. (XI.26.) MÜK szabályzat (továbbiakban: FESZ) alapján, fegyelmi tárgyaláson

Rendelkező rész:

Eljárás alá vont személy: ügyvéd

A Pécsi Regionális Fegyelmi Bizottság fegyelmi tanácsa az eljárás alá vont személy fegyelmi felelősségét az alábbiak szerint állapítja meg:

Az eljárás alá vont személy az Üttv. 107. § a) pontjára figyelemmel szándékos magatartásával elkövette:

- 1 rendbeli, az ügyvédi hivatás etikai szabályairól és elvárásairól szóló 6/2018. (III. 26.) MÜK szabályzat (továbbiakban: Etikai szabályzat) 12.3. pontjának megsértését,

továbbá az Üttv. 107. § a) pontjára figyelemmel gondatlan magatartásával elkövette:

- 1 rendbeli, az Üttv. 1. § (3) bekezdésének,
- 1 rendbeli, az Üttv. 42. § (4) bekezdésének
- 1 rendbeli, az Üttv. 42. § (6) bekezdésének,
- 1 rendbeli, az Etikai szabályzat 5.12. b) pontjának megsértését

ezért az eljárás alá vont személlyel szemben a fegyelmi tanács az Üttv. 108. § b) pontja alapján 200.000,- Ft – azaz kétszázezer forint – pénzbírság fegyelmi büntetést alkalmaz.

A végrehajtásában fel nem függesztett pénzbírságot az eljárás alá vont személy a határozat jogerőre emelkedésétől számított harminc napon belül köteles megfizetni a Vármegyei Ügyvédi Kamara számlájára vagy a Vármegyei Ügyvédi Kamara pénztárába való közvetlen befizetés útján.

A fegyelmi tanács kötelezi az eljárás alá vont személyt, hogy a jelen határozat jogerőre emelkedésétől számított 15 napon belül fizessen meg 105.000,- Ft, azaz százötezer forint kamarai átalányköltséget a Vármegyei Ügyvédi Kamara számlájára, vagy a Vármegyei Ügyvédi Kamara pénztárába való közvetlen befizetés útján.

Az eljárás során fölmerült 25.000,- Ft azaz huszonötezer forint másodfokú átalányköltség-részt, valamint 24.246,- Ft egyéb költséget a Vármegyei Ügyvédi Kamara viseli.

A határozat ellen annak kézbesítésétől számított 15 napon belül az eljárás alá vont ügyvéd (személy), jogi képviselője, illetve a fegyelmi biztos az elsőfokú fegyelmi tanácsnál benyújtott, de a másodfokú fegyelmi tanácsnak címzett fellebbezéssel élhet. A fellebbezés a határozat végrehajtására halasztó hatályú. A fellebbezésben elő kell terjeszteni annak indokait is. A fellebbezésben akkor lehet új tényre vagy bizonyítékra hivatkozni, ha a fellebbező az elsőfokú eljárásban arra önhibáján kívül nem hivatkozott.

A területi kamara elnöke a fegyelmi biztost a fellebbezési határidő lejártát megelőző harmadik munkanapig utasíthatja fellebbezés előterjesztésére.

A FESZ 42.7. pontja alapján 2021. január 1-től az Üttv. 144. § (4) bekezdése és a FESZ 6.1. pontja értelmében az aktív kamarai tagok és nyilvántartottak számára valamennyi fegyelmi ügyben kötelező az elektronikus kapcsolattartás. Ennek megfelelően az aktív kamarai tagok és nyilvántartottak kizárólag elektronikus úton nyújthatják be fellebbezésüket, postai úton vagy elektronikus levélben megküldött irat nem minősül joghatályos előterjesztésnek.

A fellebbezését az elsőfokú fegyelmi bizottság útján kell előterjeszteni a <https://epapir.gov.hu/> szolgáltatáson keresztül úgy, hogy a „CÍMZETT” mezőben annak a regionális fegyelmi bizottsághoz tartozó területi ügyvédi kamaráját kell kiválasztani, ahol a fegyelmi eljárást lefolytatták. A benyújtáshoz részletes segítséget talál a <https://www.muk.hu/fegyelmi-ugyseged> oldalon.

Amennyiben a fellebbező nem aktív kamarai tag vagy nyilvántartott (pl. korábban már törölt személy), úgy fellebbezését két eredeti példányban postai úton is megküldheti, azonban a nem aktív kamarai tagok által elektronikus levélben (email) küldött irat nem minősül joghatályos előterjesztésnek.

Amennyiben a fellebbezésre jogosultak a határozat ellen nem fellebbeznek, a határozat a fellebbezésre nyitva álló határidő elteltével jogerőre emelkedik.

INDOKOLÁS:

2023.07.28. napján érkezett beadványában **bejelentő** panaszt terjesztett elő a Vármegyei Ügyvédi Kamaránál eljárás alá vont személlyel szemben. Panaszában előadta, hogy 2021.11.15. napjára keltezett ellenjegyzéssel adásvételi előszerződést és jelzálogjogot alapító megállapodást szerkesztett az eljárás alá vont személy, továbbá ezen jogügyletbe kapcsolódóan letéti szerződés is létrejött, mely okiratban az eljárás alá vont személy, mint „letétkezelő” az általa szerkesztett és ellenjegyzett jelzálogszerződéshez kapcsolódóan törlési engedélyeket fogadott letétbe. Bejelentő idézte panaszában a letéti szerződés 5./ pontját a letétként kezelt törlési engedélyek kiadása körében. Bejelentő előadta, hogy a jelzálogszerződést is tartalmazó megállapodást „felmondta” a megállapodás egyik szerződő félnek sem felróható lehetetlenülése, a megállapodásban rögzített feltételek meghiúsulása okán; a felmondást a másik szerződő féllel írásban, tértivevényes postai küldeményként közölték, melyre a másik fél nem reagált a panasz benyújtásának napjáig.

Bejelentő panaszában előadta, hogy meghatalmazott jogi képviselőn keresztül megkereste a felmondást követően az eljárás alá vont személyt a törlési engedélyek kiadása iránt, melynek részben eleget tett az eljárás alá vont személy, azonban az egyik törlési engedély kiadását megtagadta. Bejelentő álláspontja szerint az eljárás alá vont személy az okiratszerkesztés (letéti szerződés) során etikátlanul járt el, megszegte a letéti szabályokat az okiratszerkesztéssel összefüggésben, mikor a letét kiadását a letevő nyilatkozataitól tette függővé. Bejelentő kifejezetten felhívta panaszában a Letéti szabályzat 1.1., 2.1. pontjait, a 2013. évi V. tv. (továbbiakban: Ptk.) 6:360. §-át, alkalmatlannak állítva a letéti szerződés eljárás alá vont személy által megfogalmazott rendelkezéseit a konkrét letéti jogviszony által védeni kívánt cél elérése tekintetében, melyet az eljárás alá vont személy felelősségének állított. Egyben az általa hivatkozott letéti szerződés 5./ pontját érvénytelennek, a letét céljával ellentétesnek tartotta panaszában a bejelentő; továbbá bejelentő állítása szerint a kialakult helyzet, a letéti nyilatkozat kiadásának elmaradása, annak kifejezett megtagadása részére kárt okoz, mert az ingatlanra bejegyzett jelzálogjog miatt annak értékesítése akadályba ütközik. Bejelentő panaszához „Megállapodás termőföld ingatlan végleges más célú hasznosításáról, adásvételi előszerződés, jelzálogjogot alapító szerződés”, és „Letéti szerződés” elnevezésű okiratokat, továbbá felmondó levelet, valamint a bejelentő által meghatalmazott jogi képviselőtől származó, az eljárás alá vont személy részére küldött felszólító leveleket és azok megküldést igazoló tértivevényeket csatolt.

A vezető fegyelmi biztos a panasz és mellékletei alapján nem tartotta indokoltnak az előzetes vizsgálat elrendelését, döntésében tájékoztatta a bejelentőt arról is, hogy esetleges kárigényének elbírálására a kamarai szervek nem rendelkeznek hatáskörrel. Bejelentő 2023.09.15. napján kelt beadványával kifogást terjesztett elő a vezető fegyelmi biztos döntésével szemben, továbbra is kérve a panaszában már megjelölt szabálytalanságok eljárás alá vont személy általi elkövetésének fegyelmi kivizsgálását azzal, hogy az általa megjelölt kamarai szabályzati és jogszabályi hivatkozások megsértésének vizsgálatán túl „valamennyi kamarai szabályzat, és jogszabályban foglaltak esetleges megsértésének” vizsgálatát kérte.

PÉCSI REGIONÁLIS FEGYELMI BIZOTTSÁG

2023.10.18. napján kelt intézkedésével az országos vezető fegyelmi főbiztos – megvizsgálva a rendelkezésre álló adatokat, valamint a bejelentő kifogását – az előzetes vizsgálat elrendelésére utasította a vezető fegyelmi biztost, aki V/15/8/2023. számú, 2023.10.24. napján kelt határozatával az előzetes vizsgálatot elrendelte a letéti szerződés, annak szerkesztése, megfogalmazása (különös figyelemmel annak 5. és 7. pontjában foglaltakra), ahhoz kapcsolódó tájékoztatási kötelezettség teljesítése (különös tekintettel az Etikai szabályzat 5.12. b) pontjára) jogszabályoknak, valamint kamarai szabályzatoknak való megfelelése fegyelmi szempontú vizsgálata körében. Vezető fegyelmi biztos iratcsatolásra hívta fel az eljárás alá vont személyt, tájékoztatva nyilatkozattételi jogáról; felhívva a figyelmét arra, hogy „amennyiben az ügyben nyilatkozatot nem tesz, azt úgy kell értelmezni, hogy nem vitatja a bejelentő által előadottakat és egyetért a bejelentésben foglaltakkal”. A vezető fegyelmi biztos az eljárás alá vont személy rendelkezésére bocsátotta az ügyben keletkezett iratokat, tájékoztatta elektronikus kapcsolattartási kötelezettségéről. Az előzetes vizsgálat elrendeléséről a vezető fegyelmi biztos tájékoztatta a bejelentőt.

Eljárás alá vont személy 2023.11.03. napján érkezett beadványában a bejelentő panaszára észrevételeket tett, melyben előadta, hogy a bejelentő jogi képviselőjének megkeresésére megkísérelte felvenni a kapcsolatot a letéti szerződés szerinti letevővel annak érdekében, hogy a törlési engedély kiadásra kerülhessen, azonban a letevő nem kívánta kiadni a letétet. Eljárás alá vont személy a bejelentővel egyezően adta elő, hogy a két letétbe helyezett jelzálogjog törlési engedély közül az egyiket az ingatlanügyi hatósághoz a törlés érdekében benyújtotta, míg a másik törlési engedély benyújtása azért maradt el, mert a benyújtást a letevő kifejezetten megtiltotta. Ennek igazolására a letevőtől származó, 2023.05.19. napján kelt levelet csatolt beadványához az eljárás alá vont személy. Észrevételében előadta továbbá, hogy a bejelentő jogi képviselőjének megkeresésére a jogi képviselőt tájékoztatta, hogy a letevő megtiltotta a törlési engedély kiadását, javasolta továbbá, hogy bíróság előtt kérje bejelentő a jelzálogjog törlését. Észrevételében a letét, és annak jogi természete kapcsán vitatta a bejelentő álláspontját az eljárás alá vont személy, kifejtve, hogy éppen azzal szegné meg a letéti szerződést és a letéti szabályokat, ha kiadná a törlési engedélyt. 2023.11.09. napján érkezett beadványában az eljárás alá vont személy arra is nyilatkozott, hogy arra figyelemmel, hogy bejelentő az ügyben keletkezett szerződést, egyéb iratokat csatolta, így azok ismételt csatolását szükségtelennek tartja; továbbá az előzetes vizsgálat elrendelése kapcsán utalt arra, hogy a bejelentő sem hivatkozott arra, hogy a letéti szerződés félreérthető lett volna, továbbá a letevő utasításáról a bejelentő jogi képviselője tájékoztatást kapott, mely tájékoztatást – előadása szerint – a bejelentő szintén nem kifogásolt. Kiemelte beadványában az eljárás alá vont személy, hogy a letéti szerződés részleges érvénytelenségének megállapítására a kamara nem rendelkezik hatáskörrel. Eljárás alá vont személy álláspontja szerint a bejelentő ugyan aláírója volt a letéti szerződésnek, azonban a jelzálogjoggal érintett ingatlanok nem volt tulajdonosa, így szükségtelen volt aláírnia a letéti szerződést, „valós szerződési pozíciója nem volt” – miután jelzálogjogot csak tulajdonos engedhet ingatlanára, így annak törlésében is csak tulajdonos lehet „jelzálogjog törlés jogosultja”, ennél fogva a letéti szerződés „jogosultjai az ingatlan tulajdonosai”, bejelentő pedig nem tulajdonos -, így az eljárás alá vont személy ügyfelének sem tekinthető, a jelzálogjog érvényesítése esetén nem törlődik a bejelentő haszonélvezeti joga, így semmilyen jogos érdeke nincs a bejelentőnek. Ennél fogva a bejelentő azon hivatkozását, hogy a jelzálogjoggal való terhelés miatt az ingatlant értékesíteni nem tudja, így emiatt őt kár érne, értelmezhetetlennek tartja az eljárás alá vont személy, mivel tulajdonjog hiányában nem is tudná az ingatlant értékesíteni a bejelentő.

Vezető fegyelmi biztos a rendelkezésre álló adatok értékelésével arra a következtetésre jutott, hogy nem állapítható meg fegyelmi szabályszegés gyanúja. Vezető fegyelmi biztos tájékoztatta döntéséről a bejelentőt is, aki a döntéssel szemben kifogással élt, állítva továbbra is, hogy az eljárás alá vont személy tekintetében megállapítható a letéti szerződés, annak megfogalmazása és végrehajtása körében a fegyelmi felelőssége, bízott az eljárás alá vont személyben, ezért nem hatalmazott meg az okiratkészítés és ellenjegyzés során saját jogi képviselőt, bízott a letéti szerződés biztosítéki szerepében, mely szerep betöltésére állítása szerint alkalmatlan a letéti szerződés.

Az országos vezető fegyelmi főbiztos 2023.12.17. napján kelt döntésével fegyelmi eljárás kezdeményezésére utasította a vezető fegyelmi biztost, kifejtve részletesen álláspontját a kifogásolható ügyvédi tevékenységek, mulasztások gyanúja tekintetében az adott ügy egyedi sajátosságai alapján.

Ekként felhívta a figyelmet az országos vezető fegyelmi főbiztos, hogy kifogásolhatónak látszik a letéti szerződés kapcsán az ügyvédi tájékoztatási kötelezettség teljesítése különös figyelemmel az esetleges jogi kockázatokról való kioktatás vagy annak esetleges hiánya, ezzel összefüggésben a letéti okirat szerződő felek akaratának való megfelelésége tekintetében; vitatta, hogy tulajdonjog hiányában ne érhetne volna kár a bejelentőt; szükségesnek tartotta vizsgálni a letéti szerződés végrehajtásának – különösen a törlési engedély letevői utasításra való tiltásának – körülményeit, jogszerűségét; vizsgálándónak ítélte az Üttv. 1. § (3), 42. § (4), (6), 43. § (5) bekezdéseinek, a Ptk-nak, a Letéti szabályzatnak, az Etikai szabályzat 2.1., 5.12. a)-b)-c), 12.3. pontjának való megfelelést. Kiemelte az Országos Vezető Fegyelmi Főbiztos, hogy a tényállást felderítetlennek tartja.

Vezető fegyelmi biztos határozatával az előzetes vizsgálat megszüntetéséről szóló határozatát visszavonta, és fegyelmi eljárást kezdeményezett az eljárás alá vont személlyel szemben, hivatkozva az Országos Vezető Fegyelmi Főbiztos 2023.12.17. napján kelt, 2024.01.03. napján kézbesített döntésére. Vezető fegyelmi biztos határozatában a letéti szerződés, annak megkötése, tartalmának meghatározása, jogszabályokkal és kamarai szabályzatokkal való összhangja, a letéti szerződés végrehajtása, a törlési engedély kiadása, megtagadása, letéti szerződés céljának való megfelelésége, a letéti szerződéssel kapcsolatban az ügyvédet terhelő tájékoztatási kötelezettség teljesítése kapcsán tette a fegyelmi szempontú teljes körű vizsgálatot a fegyelmi eljárás tárgyává.

A Regionális Fegyelmi Bizottság Elnöke kijelölte az eljárni jogosult fegyelmi tanácsot, melynek elnöke az iratokat 2024.01.31. napján vette át.

2024.01.31. napján kelt intézkedésével – határidő tűzése nélkül - a fegyelmi tanács elnöke az iratokat a vezető fegyelmi biztos részére az előzetes vizsgálat kiegészítése, a tényállás további tisztázása céljából visszaküldte, melyről az eljárás alá vont személyt és a bejelentőt tájékoztatta.

Az előzetes vizsgálat kiegészítése körében a vezető fegyelmi biztos tanúként hallgatta meg a bejelentőt, aki előadta, hogy a fegyelmi eljárásnál egyéb eljárást nem indított meghallgatásáig. A tanú nyilatkozott továbbá arról, hogy az eljárás alá vont személyt előzetesen nem ismerte, őt a vevői oldal ajánlotta, a „Megállapodás termőföld ingatlan végleges más célú hasznosításáról, adásvételi előszerződés, jelzálogot alapító szerződés” megnevezésű okiratot, valamint a Letéti szerződés tartalmát előzetesen, emailen, több alkalommal egyeztetették a felek közel 10 hónapon át, annak aláírására „távellenjegyzés” útján került sor, melynek szabályszerűségét nem vitatja. Előadta bejelentő, hogy nem rendelkezik jogi végzettséggel, így azért, mert az eljárás alá vont személy a vevői oldal által ajánlott ügyvéd volt, ezért a tanú folyamatosan konzultált saját jogi képviselőjével, dr. S. ügyvéddel is az egyeztetések során, részére megküldte a tervezeteket, saját jogi képviselője javaslatai alapján kerültek átdolgozásra a szerződéstervezetek. Teljes körű ügyvédi meghatalmazást a tanú dr. S. részére a szerződéses folyamatban való jogi képviselet ellátására – elmondása szerint – 2021 őszén adott, a szerződések aláírását megelőzően. Tanú előadása szerint először a távazonosítás és távellenjegyzés folyamata során, „találkozott”, beszélt az eljárás alá vont személlyel -, azt megelőzően őt teljes körűen a szerződések, azok tartalma kapcsán saját jogi képviselője, dr. S. ügyvéd tájékoztatta – így nem is tartotta szükségesnek a maga részéről, hogy az eljárás alá vont személytől további tájékoztatást, felvilágosítást kérjen vagy vele korábban kapcsolatba lépjen -, akinek valamennyi észrevételét az eljárás alá vont személy elfogadta, beépítette a megállapodásokba, így a letéti szerződésbe is. Vezető fegyelmi biztos kérdésére a bejelentő tanúként úgy nyilatkozott, hogy sem a jelzálogjogot alapító megállapodással, annak tartalmával, sem pedig a letéti szerződés tartalmával semmilyen problémája nincs, az „szó szerint” annak megfelelően került megszerkesztésre, ahogy azt a bejelentő által megbízott ügyvéd kérte, meghatározta.

Vezető fegyelmi biztos a tanú meghallgatásáról szóló jegyzőkönyvet megküldte az eljárás alá vont személy részére, felhívva, hogy észrevételeit megteheti, valamint kérdéseket intézett az eljárás alá vont személyhez.

2024.03.05. napján érkezett beadványában az eljárás alá vont személy a feltett kérdések kapcsán akként nyilatkozott, hogy álláspontja szerint a letéti szerződés megfelelt a jogszabályoknak és kamarai szabályzatoknak, a bejelentő nem kérheti a törlési engedély kiadását, illetve az nem is adható ki a szerződés alapján, ha a letevő a kiadás ellen a szerződésben rögzített határidőben tiltakozik. Eljárás alá vont személy tájékoztatta a vezető fegyelmi biztost, hogy a vevő, mint letevő felszámolás alá került 2024.02.19. napján, így a felszámoló jogosult nyilatkozni a letevő képviseletében.

PÉCSI REGIONÁLIS FEGYELMI BIZOTTSÁG

2024.03.06. napján kelt beadványával az előzetes vizsgálat kiegészítésének teljesítéséről értesítette a vezető fegyelmi biztos az eljáró fegyelmi tanácsot, egyben visszaküldte a fegyelmi tanács részére az iratokat, melynek elnöke azokat 2024.03.06. napján vette át.

Fegyelmi tanács elnöke ezt követően idézte a fegyelmi tárgyalásra a vezető fegyelmi biztost, az eljárás alá vont személyt, valamint a bejelentőt, továbbá tanúkat, és beszerezte az eljárás alá vont személy személyi lapját.

2024.03.30. napján érkezett beadványában dr. K. tanú email levelezést, felszólító leveleket csatolt. Beszerzésre került az érintett ingatlan tulajdoni lapja, melyen 2024.03.22. napján a vevő javára bejegyzett jelzálogjog, mint teher továbbra is fennállt.

2024.05.07. napján a fegyelmi tanács tárgyalást tartott, melyen nem jelent meg az eljárás alá vont személy. Eljárás alá vont személy előzetesen beadványában jelezte távolmaradását, érdemben pedig vitatta a bejelentő panaszjogát, ügyféli minőségét az eljárás alá vont személy vonatkozásában a megkötött szerződések során; megismételte a bejelentő szerződési pozíciójának hiánya kapcsán előterjesztett álláspontját. A bejelentővel egyezően előadta, hogy előzetesen nem találkozott, nem egyeztetett személyesen az eljárás alá vont személy a bejelentővel. Eljárás alá vont személy ezt követően észrevételeket tett az országos vezető fegyelmi főbiztos – nyilvánvalóan az előzetes vizsgálat kiegészítésének eredménye, az abban történt tanúmeghallgatás ismerete hiányában, az álláspontja kialakítása során előtte ismert tények alapján kifejtett korábbi – véleményére; kiemelve, hogy a letéti szerződés megfogalmazása egyszerű, közérthető. Eljárás alá vont személy továbbra is vitatta fegyelmi felelősségét teljes körűen, egyben utalt ismételt arra, hogy felszámolás alatt áll a letevő, így megkereste a törlés érdekében a felszámoló biztost, aki 2024.05.07. napján kelt, ugyanezen a napon a fegyelmi tanács részére az eljárás alá vont személy által benyújtott levél tanúsága szerint nem járult hozzá a törlési engedély kiadásához.

A fegyelmi tárgyaláson a vezető fegyelmi biztos fenntartotta a fegyelmi eljárást kezdeményező határozatát, az általa előterjesztett tényállás alapján az Üttv. 42. § (4)-(6) bekezdése, az Etikai szabályzat 12.3. pontjának megsértése megállapítását kérte az eljárás alá vont személy terhére, enyhítő és súlyosító körülményeket jelölt meg, pénzbírság kiszabására tett indítványt, valamint kérte kötelezni az eljárás alá vont személyt átalányköltség megfizetésére. A fegyelmi tanács a tárgyaláson tanúként hallgatta meg elsőként dr. K. tanút, majd a bejelentőt. Bejelentő megerősítette a vezető fegyelmi biztos előtt tanúként tett nyilatkozatát. A fegyelmi tanács további tanúkat hallgatott meg. A fegyelmi tanács a tárgyaláson akként határozott, hogy hat hónap időtartamra az eljárás alá vont személy ügyvédi tevékenységét felfüggeszti, egyben rendelkezett arról is, hogy az eljárást befejező határozat meghozatalával a felfüggesztés hatályát veszti, amennyiben ezen időpontig a hat hónap még nem telik el. Az ügyvédi tevékenység felfüggesztéséről az eljárás alá vont személy 2024.05.10. napján, míg a kamara 2024.05.08. napján értesült.

2024.05.09. napján kelt, a fegyelmi tanácshoz 2024.05.10. napján érkezett beadványához dr. K. ügyvéd csatolta a bejelentő meghatalmazását, melyre figyelemmel ezen bejelentéstől kezdve a bejelentő meghatalmazott jogi képviselőjeként jár el a fegyelmi eljárásban. Bejelentő jogi képviselője iratbetekintési kérelemmel élt, melyet a fegyelmi tanács elnöke a FESZ által biztosított körben engedélyezett.

A fegyelmi tanács 2024.06.07. napjára újabb fegyelmi tárgyalást tűzött, melyre idézte az eljárás alá vont személyt, valamint a vezető fegyelmi biztost, a bejelentőt, továbbá tanúként dr. F. és dr. S. tanúkat, valamint további tanúkat.

2024.05.15. napján, határidőben érkezett beadványában az eljárás alá vont személy fellebbezést terjesztett elő a fegyelmi tanács ügyvédi tevékenységet felfüggesztő döntésével szemben, kérve a másodfokú fegyelmi tanácstól a döntés „megsemmisítését”. Fellebbezésében előadta, hogy a fegyelmi tanács iratellenes megállapításokat tett, eljárás alá vont személyként iratokat nem kapott meg, a fegyelmi tanács jogellenesen kiterjesztette a fegyelmi eljárás tárgyát, a bejelentő kifogásai hatálytalanok, a fegyelmi tanács tényállása vélelmeken alapul, az azonosítási kötelezettségnek az ügyvéd helyett akár egy irodai alkalmazott is eleget tehet arra figyelemmel, hogy az azonosítás nem ügyvédi tevékenység. Vitatta, hogy a letétkezelést másra átruházta volna, előadása szerint a letéti szerződést ő szerkesztette, ő írta alá, a letét végrehajtása kérdéseiben ő döntött, nem az iroda más alkalmazottai. Méltánytalannak és megalapozatlannak állította ügyvédi tevékenysége felfüggesztését

az eljárás alá vont személy. A fellebbezésre figyelemmel az iratokat a fegyelmi tanács felterjesztette másodfokú elbírálás céljából.

2024.05.21. napján kelt beadványában az eljárás alá vont személy nyilatkozott, hogy a 2024.06.07-i fegyelmi tárgyaláson részt kíván venni, egyben érdemi nyilatkozatot tett, és iratokat csatolt, határozottan vitatta, hogy a letétkezelést, a letéttel kapcsolatos bármely döntést átengedett volna bárkinek. Előadta, hogy tudomása volt arról, hogy a bejelentő és gyermekei saját jogi képviselővel jártak el a szerződéskötések során, tisztában volt a jogi képviselő személyével is, erre figyelemmel mellőzte a részletes kioktatást a jogügyletek kapcsán. Hivatkozott arra, hogy sem az okiratok aláírásának eredetisége, azok aláírása nem volt vitatott a fegyelmi eljárásban. Eljárás alá vont személy hivatkozott arra is, hogy a letevő képviselője tiltakozott a letét kiadása ellen, nem volt így lehetséges azt kiadni a szerződés alapján. Bizonyítási indítványként kérte tanúként meghallgatni H. tanút, mint a letevő volt képviselőjét, valamint kérte a bejelentő ismételt idézését. Eljárás alá vont személy nyilatkozott továbbá arra is, hogy rajta kívülálló okból, adatvesztés miatt nem tudja csatolni a távellenjegyzésről, távazonosításról készült felvételt. 2024.06.03. napján kelt beadványában (31. sz. irat) eljárás alá vont személy indítványozta további tanúk ismételt idézését, indítványozva vonatkozásukban szembesítés elrendelését is a vallomásaikban mutatkozó ellentmondások miatt, egyben P.Zs. tanú vallomásának a bizonyítékok köréből való kirekesztését is indítványozta. A távellenjegyzés kapcsán az eljárás alá vont személy linket csatolt, mellyel igazolni kívánta, hogy általánosságban mi látszódná egy felvételen, továbbá kifejtette álláspontját a távellenjegyzés – álláspontja szerinti - szabályos lefolytatása tekintetében. Nyilatkozott arról, hogy fia nem az Üttv. szerinti helyetteseként járt el, az iroda alkalmazottja csupán, aki tevékenységét az eljárás alá vont személy irányításával végzi.

2024.05.27. napján kelét beadványa mellékleteként dr. S. ügyvéd tanú levelezést csatolt, köztük egy 2021.11.03-i, dr. F. tanútól származó emailt, melyben dr. F. tanú arról adott tájékoztatást, hogy letéti szerződésre szükség lesz, de annak tervezetét még nem készítették el; továbbá egy 2021.11.11-i továbbított emailt, melynek már mellékletét képezte a letéti szerződés tervezete, melyet szintén csatolt. 2024.06.07. napján tartott fegyelmi tárgyaláson megjelent a vezető fegyelmi biztos, valamint az eljárás alá vont személy, továbbá meghallgatásra került dr. F. tanúként.

Dr. S. ügyvéd tanú 2024.06.17-i beadványában nyilatkozott, hogy a bejelentő és P.Cs. tanú adott részére meghatalmazást a jogügyletkezeléshez kapcsolódóan, azonban az okiratszerkesztésre, ellenjegyzésre nem terjedt ki, valamint letéti szerződésre, ennek megkötése során képviselői ellátására szintén nem terjedt ki; beadványához 2021.09.30. napján kelt ügyvédi meghatalmazást csatolt.

2024.06.14. napján a fegyelmi tanács újabb tárgyalást tartott, melyen a vezető fegyelmi biztos és az eljárás alá vont személy megjelent. A fegyelmi tanács a folytatólagos fegyelmi tárgyaláson meghallgatta a bejelentőt, aki nem ismerte fel az eljárás alá vont személyt; valamint dr. V. tanút a letéti törlési engedély kiadása iránti megkeresésekről hallgatta meg. Meghallgatta továbbá tanúként dr. S. ügyvéd tanút, aki akként nyilatkozott, hogy a letéti szerződéssel és a törlési engedélyek szövegével kapcsolatosan nem végzett „véleményezést”, nem is írt ezekre semmit, nyilatkozata szerint telefonon beszélt a bejelentővel, de a letét kapcsán módosítási javaslatot nem közölt, és nem emlékszik már arra, hogy azért nem javasolt semmit, mert a letéti szerződést megfelelőnek találta, vagy azért, mert azt át sem nézte; nyilatkozata szerint nem emlékszik arra, hogy a letéti szerződést véleményezte volna. Meghallgatásra került továbbá V. tanú is, aki előadta, hogy a letevő cég képviselőjére nem volt jogosult, de meglátása szerint a jogügylet megghiúsult, így a letétre sincs szükség, de ebben a körben képviselői jog hiányában nem adhatott utasítást. A fegyelmi tárgyaláson meghallgatott H. tanú, mint a letevő volt ügyvezetője tanúként nyilatkozott arról, hogy vita alakult ki a bejelentő és családja, mint eladók és a vásárolni kívánó, nyilatkozatot letevő cég között, valamint nyilatkozott arra is, hogy kifejezetten megtagadta a törlési engedély letétből történő kiadását ezen ellentét miatt, mert véleménye szerint az eladók kárt okoztak a vevő (letevő) cégnek; nyilatkozott továbbá arról is, hogy a cég tulajdonosai közt is ellentét alakult ki, majd felszámolás alá került a cég; nyilatkozott továbbá arról, hogy ő működött közre a távellenjegyzés során a bejelentő oldalán, mobiltelefonnal, míg a másik oldalon a videó beszélgetésben látható volt az eljárás alá vont személy és fia is; nyilatkozott továbbá, hogy a szerződéskötést hosszas egyeztetés előzte meg, melynek során a bejelentő és gyermekei, mint eladók, saját jogi képviselőjükkel egyeztettek. A fegyelmi tárgyaláson az eljárás alá vont személy egyetértett a vezető fegyelmi biztos végindítványával abban a körben, hogy a jogszabályoknak való megfelelés, a lelkiismeretes, jogszabályok megtartásával végzett ügyvédi tevékenység végzése során

PÉCSI REGIONÁLIS FEGYELMI BIZOTTSÁG

gondatlanul hibázott a letéti szerződéssel összefüggésben, körültekintőbben kellett volna eljárnia, nagyobb hangsúlyt fektetni az esetleges jövőbeli jogi kockázatok megvilágítására, továbbá a vitás helyzet felmerülésekor bírói letétbe kellett volna helyeznie a törlési engedélyt, míg a fegyelmi tanács által vizsgált egyéb körben vitatta felelősségét. A vezető fegyelmi biztos is utalt végfelszólásában arra, hogy a fegyelmi eljárásban vizsgált kör lényegesen szélesebbnek mutatkozik, mint az általa vagy a bejelentő által kifogásolt tényállások, melyre nézve az volt az álláspontja, hogy ezen többlettényállások nem tartoznak a jelen fegyelmi eljárásra, így azok nem bírálhatók el jelen eljárásban.

A fegyelmi tanács eljárást befejező határozatot hozott a fegyelmi tárgyaláson, melyben 1 rendbeli, az Üttv. 1. § (3) bekezdésének, 1 rendbeli, az Üttv. 48. § (2) bekezdésének, továbbá 1 rendbeli, az Üttv. 105. § (ehhez kapcsolódóan az Üttv. 1. § (5) bekezdésének, 4. § (1)-(2) bekezdésének) szándékos megsértését, valamint 1 rendbeli, az Üttv. 44. § (2) bekezdésének gondatlan megsértését állapította meg az eljárás alá vont személy terhére, melyre figyelemmel az eljárás alá vont személyt 850.000,- Ft pénzbírság fegyelmi büntetéssel sújtotta, és kötelezte 80.000,- Ft átalányköltség megfizetésére, továbbá az ügyvédi tevékenység felfüggesztéséről szóló határozatot az eljárást befejező határozat meghozatalának napjával (2024.06.14.) visszavonta.

Az elsőfokú határozattal szemben az eljárás alá vont személy indokolt fellebbezést terjesztett elő, mind eljárásjogi, mind anyagi jogi szempontból kifejtve érveit az első fokú határozattal, az eljárás egészével szemben, megalapozatlannak állítva az elsőfokú határozatot, kérve a fegyelmi eljárás megszüntetését.

A fellebbezés folytán eljárás Magyar Ügyvédi Kamara Országos Fegyelmi Bizottság Másodfokú Fegyelmi Tanácsa – figyelembe véve az eljárás alá vont személy fellebbezésén túl az országos fegyelmi főbiztos fellebbezéshez csatolt észrevételeit és indítványát is – határozatával az elsőfokú fegyelmi határozatot hatályon kívül helyezte, és az elsőfokú fegyelmi tanácsot új eljárás lefolytatására utasította, valamint megállapította a másodfokú eljárásban felmerült átalányköltséget azzal, hogy annak viseléséről az ügydöntő határozatban kell rendelkezni. A másodfokú tanács részletesen indokolta döntését, kiemelve és részletezve azon elsőfokú határozati hiányosságokat, hibákat, melyek megalapozatlanná, jogsértővé tették az elsőfokú határozatot.

A hatályon kívül helyezés folytán megismételt eljárásban a fegyelmi tanács 2024.12.12. napjára fegyelmi tárgyalást tűzött, melyre idézte a vezető fegyelmi biztost, valamint az eljárás alá vont személyt. Az eljárás alá vont személy a fegyelmi tárgyaláson kizárási indítványt terjesztett elő a fegyelmi tanács egészével szemben, továbbá a vezető fegyelmi biztos is akként nyilatkozott, hogy egyetért az eljárás alá vont személy kizárási indítványával. A fegyelmi tanács szünet elrendelését követően, folytatva a fegyelmi tárgyalást, kizárási indítványt terjesztett elő tanácsként a vezető fegyelmi biztossal szemben. A bejelentett kizárási indítványokra figyelemmel az iratok a Regionális Fegyelmi Bizottság Elnökéhez felterjesztésre kerültek, aki a fegyelmi tanács által a vezető fegyelmi biztossal szemben bejelentett kizárási indítványt, mint jogosulatlantól származót, elutasította, ugyanakkor a rendelkezésére álló iratok alapján az eljárás alá vont személy által bejelentett, a vezető fegyelmi biztos által is támogatott, a fegyelmi tanáccsal szemben előterjesztett kizárási indítványt megalapozottnak találta, és határozatával új fegyelmi tanácsot jelölt ki a fegyelmi eljárás lefolytatására.

A kijelölt fegyelmi tanács elnöke az ügy iratait 2025.01.06. napján vette át.

A fegyelmi tanács elnöke tárgyalást tűzött, melyre az eljárás alá vont személyt és a vezető fegyelmi biztost idézte, részükre az eljáró tanács tagjairól, a bizonyítási teherről, csatolandó iratokról, valamint a fegyelmi eljárás tárgyáról felvilágosítást adott, a kizáráások tárgyában hozott elnöki határozatokat az idézés mellékletként megküldte.

Fegyelmi tanács betekintett az eljárás alá vont személyt érintő, már lezárt fegyelmi eljárások irataiba.

2025. január 20. napján benyújtott beadványához eljárás alá vont személy csatolta a letéti iratok egyszerű másolati példányát, valamint nyilatkozott, hogy a letéti szerződés kapcsán külön tényállás felvételére nem került sor, a letét kezelése ingyenesen történt, ezért nem kötöttek a felek külön költség megállapodást.

2025. január 24. napján a fegyelmi tanács tárgyalást tartott, melyen megjelent a vezető fegyelmi biztos és az eljárás alá vont személy. Vezető fegyelmi biztos indítványát összefoglalva kérte az eljárás alá

vont személy fegyelmi felelősségének megállapítását az általa szerkesztett letéti szerződés jogszabályba ütközése, a szerződés előkészítése körében a nem kellően körültekintő eljárás lefolytatása, az iratcsatolási kötelezettség elmulasztása kapcsán, pénzbírság fegyelmi büntetés kiszabását indítványozva. Eljárás alá vont személy nyilatkozott személyi körülményeiről, felelősségét részben, ténybelileg elismerte az irat csatolási kötelezettség elmulasztása körében, míg egyéb körben különböző indokok alapján vitatta fegyelmi felelősségét, a letéti szerződést tartalmilag megfelelőnek, jogszerűnek állította; álláspontja szerint a feleknek a kellő tájékoztatást megadta; a törlési engedély kiadása, a másik törlési engedély visszatartása kapcsán véleménye szerint szabályosan járt el, szerződése keretei közt. Indítványozta, hogy a fegyelmi tanács foglaljon állást az alapeljárásban született, másodfokú tanács által el nem bírált, ügyvédi tevékenységet felfüggesztő egyéb határozat jogellenessége körében az ügydöntő határozatában.

Az eljárás alá vont személy nyilatkozatai, általa rendelkezésre bocsátott okiratok, videó-szimuláció, a bejelentő nyilatkozatai és általa rendelkezésre bocsátott okiratok, a tanúk nyilatkozatai és általuk rendelkezésre bocsátott okiratok, a beszerzett tulajdoni lap, az eljárás alá vont személy személyi lapja, valamint az eljárás alá vont személy fegyelmi előéletét rögzítő kamarai adatokba történt betekintés eredménye alapján az alábbi **összefoglaló tényállás** állapítható meg:

Eljárás alá vont személy jelenleg nyugdíj mellett, ügyvédi iroda tagjaként folytat ügyvédi tevékenységet, jövedelmi viszonyaira nyilatkozott, az 1970-es évek eleje óta tagja ügyvédként a területi kamarának, 80 éves elmúlt, özvegy családi állapotú, egészsége jelentősen megromlott.

A Vármegyei Ügyvédi Kamra nyilvántartásának adataiból megállapítható hogy az eljárás alá vont személy több alkalommal került fegyelmi eljárásokban elmarasztalásra korábban.

Eljárás alá vont személy egyéb, a jelen fegyelmi eljárás tárgyát nem képező, több kötelmi jogviszonyt – köztük közhiteles nyilvántartásba történő jelzálogjog bejegyzést is érintő jelzálogot alapító jogviszonyt - is magában foglaló szerződés szerkesztésével és ellenjegyzésével összefüggésben letéti szerződést szerkesztett, melyben letéteményesként szerepelt. A szerződéses tartalom egyeztetése során a bejelentőt a szerződő felek és az eljárás alá vont személy előtt is ismerten saját jogi képviselője képviselte, azonban a bejelentő elfogadta az eljárás alá vont személyt is jogi képviselőjeként, részére a jogügyletek során megbízást adott, így az eljárás alá vont személy és a bejelentő egymással ügyvédi megbízási jogviszonyban állt.

A letéti szerződéshez kapcsolódó szerződéses jogügylet alapján, szerződészerűen két külön, eltérő összegre vonatkozó jelzálogjog került bejegyzésre az ingatlan-nyilvántartásba.

A letéti szerződés tartalma – annak aláírását megelőzően – minden szerződő féllel egyeztetésre került, azt megismerte a bejelentő által felkért jogi képviselő is, a végül aláírt letéti szerződés tartalmával szemben annak megismerői közül kifogást az aláírásig senki nem emelt. A letéti szerződés aláírását megelőzően az eljárás alá vont személy a bejelentővel, valamint a letéti szerződést szintén aláíró gyermekeivel előzetesen nem egyeztetett személyesen, a szerződéstervezetek megküldésére és tartalmának egyeztetésére, kialakítására emailen került sor, azok továbbításra és – amennyiben azt indokoltnak tartották – észrevételezésre kerültek a felek között. A letéti szerződést a felek aláírták, mely körben a megbízást a bejelentőtől (is) a letéteményesként eljáró eljárás alá vont személy elfogadta.

A letéti szerződést – miután abban szerződő fél volt - az eljárás alá vont személy nem ellenjegyezte. A letéti szerződés ügyvédi ellenjegyzéshez nem kötött, ügyvédi tevékenységgel érintett olyan, valamely, az Üttv. 2. § (1) bek. a)-f) pontja szerinti ügyvédi megbízáshoz kapcsolódó járulékos megállapodás, melynek körében való eljárás (szerkesztés, végrehajtás) ügyvédi tevékenység, melyet az eljárás alá vont személy ekként, azaz ügyvédi tevékenységként látott el.

A letéti szerződés elkészítésében a letéti szerződést aláíró feleken, jogi képviselőkön túl közreműködtek az eljárás alá vont személy tagságával működő ügyvédi iroda alkalmazottai is, köztük az eljárás alá vont személy jogi végzettséggel rendelkező gyermeke is, azonban tevékenységük során önállóan, ügyvédi irányítás nélkül sem okiratot nem szerkesztettek, sem okirati ellenjegyzést nem végeztek, sem jogi tanácsot nem adtak, ügyvédi tevékenységet nem folytattak a fegyelmi eljárás tárgyát képező letéti jogviszony kapcsán. A letéti szerződés aláírására – a szerződés keltezésétől

PÉCSI REGIONÁLIS FEGYELMI BIZOTTSÁG

eltérően – nem 2021.11.11. napján, hanem egy nappal később, 2021.11.12. napján került sor a letéti szerződésben feltüntetett szerződő személyek által.

A letéti szerződés tartalma szerint egy kapcsolódó jelzálogjogviszonnyal összefüggő két, külön ingatlan-nyilvántartási bejegyzést érintő, a kapcsolódó szerződés zálogjogosultja által ügyvédi letétbe helyezett jelzálogjog törlési engedély letéti átvételéről, annak megőrzéséről és a letéti szerződés szerinti feltételek teljesülése esetén a letett törlési engedélyek letevő, illetve harmadik személyek részére történő kiadásáról, szükség esetén – erre irányuló határidő meghatározása nélkül – bírói letétbe helyezéséről szól, mely letéti megállapodás jogosultságokat és kötelezettségeket ró a letevőn és a letéteményesen túl az azt „jogosult”-ként aláíró bejelentőre és gyermekeire is.

Bejelentő, valamint a letéti szerződést aláíró valamennyi fél akként nyilatkozott – a jogkövetkezmények ismeretében is immár, a fegyelmi eljárás alatt is kifejezetten -, hogy a letéti szerződés tartalma, annak megfogalmazása megfelelt szerződéses akaratuknak. A letéti szerződés szabályai szerint az eljárás alá vont személy megtagadta az egyik letett törlési engedély kiadását, míg a másik letett törlési engedélyt a letevő hozzájárulása vagy hallgatására nyitva álló szerződéses határidő leteltének bevárása nélkül kiadta, melynek alapján az ingatlan-nyilvántartásból törlésre került az egyik jelzálogjog. A letevő utólag értesült a letett egyik törlési engedély letéti szerződésnek meg nem felelő kiadásáról, az eljárás alá vont személy eljárásáról. Azonban azt a benyújtás következményeinek – a jelzálogjog ingatlan-nyilvántartási törlésének – ismeretében sem kifogásolta a letevő, ráutaló magatartásával utólagosan ugyan, de elfogadta a letett okirat kiadását és a jelzálogjog törlését. A kiadással és a törléssel a jogosultak, így a bejelentő is egyetértett. A fegyelmi eljárásban a letevő, mint gazdasági társaság szerződéskötéskor és a letét kiadásakor eljárni jogosult vezető tisztségviselője nyilatkozataiból az volt megállapítható, hogy a mai napig nem tarja aggályosnak a letett, majd kiadott okirat szerződési rendelkezésekkel ellentétes kiadását. Mind a letevőnek a fegyelmi eljárás alatt tett nyilatkozatainak értékeléséből, mind a nem vitatottan általa írt, 2023.05.19. napján kelt levél tartalmából csak az állapítható meg, hogy a másik, alacsonyabb összegű jelzálogjogra vonatkozó törlési engedély kiadásához nem járult hozzá a letevő, melynek kiadása nem is történt meg a mai napig. Letevő, mint gazdasági társaság felszámolás alá került, a képviselőre jogosult felszámoló biztos kifejezetten megtagadta a letétből még ki nem adott törlési engedély kiadását.

Eljárás alá vont személy a következményekre történő figyelmeztetést követően sem csatolt felhívásokra iratokat, dokumentumokat a fegyelmi ügyben részben azért, mert azokkal valamely okból nem rendelkezett, részben azért, mert – bár ezen iratokkal rendelkezik - saját maga úgy ítélte meg, hogy ezen iratokat már más csatolta az eljárásban, így a felhívásoknak nem szükséges eleget tennie, részben pedig iratokat a felhívásra nyitva álló határidőn túl csatolt.

A fegyelmi biztos indítványa **alapos**.

Üttv. 107. § Fegyelmi vétséget követ el az ügyvédi tevékenységet gyakorló, szüneteltető vagy az ügyvédi tevékenység felfüggesztése alatt álló kamarai tag vagy nyilvántartásba vett természetes személy, ha

a) az ügyvédi tevékenység gyakorlása során az e tevékenység gyakorlásából eredő, jogszabályban, a Magyar Ügyvédi Kamara Alapszabályában és a területi kamara alapszabályában (a továbbiakban együtt: alapszabály), vagy etikai szabályzatban meghatározott kötelességét szándékosan vagy gondatlanságból megszegi,

FESZ 27.2. A fegyelmi tanácsot az eljárást befejező határozata meghozatalánál a fegyelmi biztos indítványa nem köti.

Vitathatatlanul az Üttv. 2. § (1) g), d) pontjaival összefüggő, az eljárás alá vont személy által kifejtett ügyvédi tevékenység képezi a fegyelmi eljárás tárgyát, ekként a fegyelmi tanácsnak az eljárás keretei közt azt kellett vizsgálnia, hogy az eljárás alá vont személy aktív vagy passzív magatartása tekintetében az Üttv. 107. § a) pontja alapján állapítható-e meg fegyelmi vétség vagy sem.

Etikai szabályzat 12.1. Az ügyvédi tevékenység gyakorlója a kamarai szervek szabályzatait és határozatait tevékenysége folytatása során köteles betartani.

Az Etikai szabályzat 12.1. pontján keresztül az Etikai szabályzat sérelmét jelenti az egyéb kamarai szabályzatok, így a a letét- és pénzkezelés, valamint a letétnyilvántartás részletes szabályairól szóló 7/2018. (III. 26.) MÜK szabályzat (továbbiakban: Letéti szabályzat) megsértése is.

A fegyelmi tanács előzetesen az alábbiakat emeli ki a másodfokú hatályon kívül helyező döntéshez kötöttség kapcsán:

A jelen fegyelmi eljárás egy hatályon kívül helyezés folytán megismételt fegyelmi eljárás. A másodfokú fegyelmi tanács részben megalapozatlanság, részben egyéb – köztük eljárási – szabálysértések okán helyezte hatályon kívül az ügyben keletkezett elsőfokú alaphatározatot, új eljárás lefolytatását rendelve el; egyben döntésében felsorolta az elbíráláskor rendelkezésére álló okiratok, egyéb adatok alapján azon észrevételeit, melyek megismételt eljárás során való szem előtt tartását szükségesnek tartja, ezen észrevételeit részletesen indokolta is. Nem vitás, hogy a fegyelmi eljárás nem a 2016. évi CL. törvény (továbbiakban: Ákr.) vagy más, hatósági eljárást rendező jogszabály által szabályozott, hatósági eljárás, a fegyelmi eljárás egyáltalán nem hatósági eljárás. Sem az Üttv., sem a FESZ nem szabályozza a másodfokú döntéshez való akár részbeni kötöttséget sem megismételt eljárás esetén, míg azokban az esetekben, ahol az eljárást befejező határozatnál bármiféle kötöttség lenne, kifejezetten szabályozza. (FESZ 27.2/A-B.) Ebből következően ugyan az elsőfokú fegyelmi tanácsot a megismételt eljárás során nem köti a másodfokú, hatályon kívül helyező döntés indokolása, tényállása, azonban azt – mint a fegyelmi eljárás anyagát – figyelmen kívül sem hagyhatja, így amennyiben az abban foglaltaktól el kíván térni, úgy azt megfelelően indokolnia szükséges.

Másik oldalról megközelítve ugyanúgy igaz az is, hogy a hatályon kívül helyező határozat indokolásában foglaltakkal való egyetértés esetén sem mentesül a megismételt eljárás során a fegyelmi tanács az indokolási kötelezettség teljesítésétől, nem elegendő pusztán utalnia a másodfokú eljárásban született hatályon kívül helyező döntésben foglaltakra, hiszen a megismételt eljárásban hozott ügydöntő határozatnak önmagában kell felülbírálatra – adott esetben bírósági eljárásban történő vizsgálatra – alkalmasnak lennie, így tartalmaznia a megállapított tényállást, az abból levont jogi következtetést, és annak világos indokát, hogy mely okból állapít meg egyes fegyelmi vétségeket a fegyelmi tanács, vagy mely okból találja megalapozatlannak esetlegesen egy indítványozott fegyelmi vétség megállapíthatóságát.

A fegyelmi tanács álláspontja a fegyelmi biztosi fegyelmi eljárást kezdeményező határozathoz kötöttség vonatkozásában a következő:

Alaptörvény XXIV. cikk (1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy ügyeit a hatóságok részrehajlás nélkül, tisztességes módon és ésszerű határidőn belül intézzék. A hatóságok törvényben meghatározottak szerint kötelesek döntéseiket indokolni.

FESZ 27.2. A fegyelmi tanácsot az eljárást befejező határozata meghozatalánál a fegyelmi biztos indítványa nem köti.

Bár nem vitásan a fegyelmi eljárás nem hatósági eljárás, a fegyelmi tanács, valamint a fegyelmi ügyekben eljáró fegyelmi szervek nem hatóságok, azonban tevékenységük során, döntéseik eredményeként a címzettek tekintetében kötelezettségeket, joghátrányokat állapíthatnak meg jogszabályi felhatalmazás alapján, jogszabály által szabályozott eljárási keretek között, mely döntéssel szemben jogorvoslati lehetőség, végső soron bírósági út áll rendelkezésre, mely bírósági eljárás szabályaira a közigazgatási peres eljárás szabályai irányadók. Az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdésének „hatóság” fogalma ekként nem szűkíthető le az Ákr. vagy más jogszabályok „hatóság” fogalmára, hiszen ezen alsóbb rendű jogszabályok se nem értelmezhetik, se nem korlátozhatják az Alaptörvényt, míg maga az Alaptörvény nem határozza meg a „hatóság” fogalmát. Ekként a fegyelmi tanács gyakorlata töretlen abban, hogy a tisztességes eljáráshoz fűződő alapvető, az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdéséből levezethető jognak maradéktalanul érvényesülnie kell a fegyelmi eljárás során.

PÉCSI REGIONÁLIS FEGYELMI BIZOTTSÁG

A tisztességes eljárásához fűződő jogból fakad a fegyelmi tanács álláspontja szerint az a korlát, mely a fegyelmi szempontú tettazonosság keretei közé szorítja a fegyelmi tanácsok döntési lehetőségeit.

A fegyelmi biztos indítványa valóban nem köti a fegyelmi tanácsot, azonban az előzetes vizsgálat során feltárt, ezen eljárásban az eljárás alá vont személy számára is megismerhető, a fegyelmi eljárás tárgyává tett fegyelmi biztosi tényállás igen. Így az ezen tényálláshoz kapcsolódó, de a fegyelmi biztos által kifejezetten nem vagy tévesen nevesített fegyelmi vétségeket aggálytalanul megállapíthatja a fegyelmi tanács, azonban magát a tényállást bár pontosíthatja, de nem bővítheti saját döntése szerint. Ha a fegyelmi tanács úgy látja, hogy az előtte folyó fegyelmi eljárásban felmerül olyan körülmény, mely nem képezte a fegyelmi eljárást kezdeményező határozatban rögzített tényállás részét, azonban fegyelmi felelősségre vonás gyanúját veheti fel, úgy ezt jelezheti az eljáró fegyelmi biztos felé, aki jogosult a FESZ 24.21. pontja alapján jelzéssel élni a vezető fegyelmi biztos felé, aki megteheti a szükséges intézkedéseket, ha azt helyénvalónak látja. Azonban a fegyelmi tanács nem jogosult az általa észlelt, a fegyelmi eljárás tárgyává tett tényálláshoz nem kapcsolódó gyanút közvetlenül a fegyelmi eljárás tárgyává tenni. A fegyelmi tanács pusztán arra jogosult, hogy a fegyelmi eljárás lefolytatásának eredményeként beszerzett valamennyi adat, bizonyíték egyenkénti és összességében történő értékelésével pontosítsa a fegyelmi biztosi tényállást, annak keretei közt, az ekként megállapított tényállásból pedig akár a fegyelmi biztosi indítványtól eltérő következtetést vonjon le a FESZ 27.2. pontjának alapján (megszüntesse az eljárást vagy a fegyelmi biztosi indítványtól eltérően, másként minősítsen egy fegyelmi vétséget, annak rendbeliségét vagy folytatólágosságát, gondatlanságát vagy szándékosságát).

A fegyelmi tanács tehát önállóan állapítja meg a fegyelmi ügy tényállását a tettazonosság keretei között, és abból önállóan von le – akár a fegyelmi biztosétól eltérő – jogi következtetést, döntését ekként nem a fegyelmi biztos fegyelmi eljárást kezdeményező határozatának tényállására alapítja, azonban attól teljes mértékben nem is oldhatja el magát.

Ha a fegyelmi tanács teljesen független fegyelmi tényállást vonna be a fegyelmi eljárásba (pl. olyan okirat, arra vonatkozó megbízás körülményeit, mely okirat vizsgálatát a fegyelmi biztos nem tette az eljárás tárgyává), mely nem képezte előzetes vizsgálat tárgyát, melyre nem is utalt részben sem kifogásoltként a fegyelmi biztos a fegyelmi eljárást kezdeményező határozatban, az eljárás során előterjesztett indítványaiban, ezzel elvonná a fegyelmi biztos jogkörét, kiüresítené, gyakorlatilag eltörölné ebben a körben a jogszabály és kamarai szabályzat által szabályozott előzetes vizsgálat jogintézményét, az előzetes vizsgálat során a fegyelmi biztost és az eljárás alá vont személyt megfosztaná az őket megillető jogosultságoktól, de értelmezhetlenné és vizsgálhatatlanná tenné az elévülés intézményét is. Ez az eljárás pedig közvetlenül sérti a tisztességes eljárásához fűződő jogot mind az eljárás alá vont személy, de a fegyelmi biztos tekintetében is. Ez természetesen nem azt jelenti, hogy amennyiben egy okirattal kapcsolatban, annak valamely szabálytalansága kapcsán dönt a fegyelmi eljárás kezdeményezéséről a fegyelmi biztos, akkor ezen okirat tartalma, keletkezése, szerkesztése, esetleges ellenjegyzése kapcsán, az okiratra vonatkozó ügyvédi megbízás kapcsán ne folytathatna le vizsgálatot a fegyelmi tanács, és állapíthatná meg a fegyelmi biztos által indítványozott fegyelmi vétségeken túl más vagy több fegyelmi vétség elkövetését; azonban más megbízást vagy annak teljesítését, a teljesítés elmaradását – erre irányuló bejelentői kifogás vagy fegyelmi biztosi aggály hiányában – nem teheti közvetlenül a folyamatban lévő fegyelmi eljárás tárgyává.

Összefoglalva: új, független tényállást nem, de az indítványozott tényállásnál pontosabb tényállást megállapíthat a fegyelmi tanács az előtte folyó eljárásban. A tisztességes eljárást sértő határozat szükségképpen jogszabálysértő.

A másodfokú, hatályon kívül helyező határozat azon felvetése kapcsán, hogy ügyvédi tevékenység felfüggesztése esetén az eljárást befejező határozat rendelkező részében meg kell állapítani az ügyvédi tevékenység felfüggesztésének hatályvesztését, a fegyelmi tanács álláspontja a következő:

Üttv. 130. § (1) Az elsőfokú fegyelmi tanács az ügyvédi tevékenység gyakorlását felfüggesztheti, ha
a) az ügyvédi tevékenységet gyakorló személy szándékos bűncselekmény miatt büntetőeljárás – ide nem értve a magánvádas vagy pótmagánvádas eljárást – hatálya alatt áll, vagy

b) az ügyvédi tevékenység folytatása az ügyfelek jogai, jogos érdekei vagy az ügyvédségbe vetett közbizalom olyan mértékű sérelmével vagy veszélyeztetésével járna, amely meghaladja az ügyvédi tevékenység gyakorlása felfüggesztéséből fakadó egyéni érdeksérelmet.

(2) Ha az elsőfokú fegyelmi tanács kizárást alkalmazott, és annak végrehajtását nem függesztette fel, a határozatban az ügyvédi tevékenységet a fegyelmi eljárás jogerős befejezéséig fel kell függeszteni. E rendelkezés ellen külön fellebbezésnek van helye, amelynek nincs halasztó hatálya.

(3) A felfüggesztés időtartama hat hónap, amely egy alkalommal, legfeljebb hat hónappal meghosszabbítható.

FESZ 25.4. Az Üttv. 130. § (1) bekezdése alapján az ügyvédi tevékenység gyakorlása ugyanabban a fegyelmi eljárásban csak egy alkalommal felfüggeszthető fel. A felfüggesztő, illetve a felfüggesztést meghosszabbító határozatban rendelkezni kell arról, hogy az ügyvédi tevékenység gyakorlása felfüggesztése az eljárást befejező határozat meghozatalával hatályát veszti, ha addig a felfüggesztés időtartama még nem telt el.

Az alapeljárásban eljáró fegyelmi tanács az eljárás alá vont személy ügyvédi tevékenységét egyéb határozatával, 2024.05.07. napjával felfüggesztette. Egyéb határozatában a FESZ 25.4. pontjának megfelelően rendelkezett az ügyvédi tevékenységet felfüggesztő döntés hatályvesztéséről. Erre figyelemmel, a FESZ kötelező rendelkezése alapján, az ügydöntő határozat bármely külön rendelkezése nélkül az ügyvédi tevékenységet felfüggesztő egyéb határozat az eljárást befejező határozat meghozatalával veszítette hatályát, hisz annak időtartama egyébként ezen időpontig nem telt el. Nincs olyan jogszabály vagy kamarai szabályzat, mely az eljárást befejező határozat kötelező tartalmi elemévé tenné (FESZ 27.3.-27.7.) az ismételt rendelkezést az ügyvédi tevékenység hatályvesztésének megállapítása körében. Ez egyebekben abból is levezethető, hogy a felfüggesztés határidejének letelte esetén sem szükséges egyéb határozatot hozni arról, hogy a határidő letelt és a tevékenység felfüggesztése ezzel megszűnt/hatályát veszítette.

Az alap ügydöntő határozat nem vitásan hibás, visszavonó rendelkezése ekként szükségtelen és önmagában joghatás kiváltására alkalmatlan rendelkezés volt, ahogy az is az lenne, ha a fegyelmi tanács határozatának rendelkező részében feltüntetné a hatályvesztés megállapítását. A hatályvesztés a 16. sz. egyéb határozat FESZ 25.4. pontjával összhangban álló, már ekként létező rendelkezése alapján állt be 2024.06.14. napján, egy újabb rendelkezés ebben a körben szükségtelen, a hatályvesztés nem a fegyelmi tanács bármely, az eljárást befejező határozatba foglalt döntése, hanem az ügyvédi tevékenység felfüggesztését elrendelő egyéb határozat rendelkezéséből fakadó joghatás. Egyebekben éppen ezzel magyarázható az is, hogy miért nem éled fel a felfüggesztés az eljárást befejező határozat hatályon kívül helyezésével, mely nyilván ezen „tevékenység hatályvesztéséről szóló rendelkezést” is hatályon kívül helyezné a fegyelmi tanács álláspontjával ellentétes álláspont esetén. Azonban egy már hatályát veszített döntés értelemszerűen nem helyezhető hatályon kívül. A rendelkezés tehát ebben a körben a továbbiakban szükségtelen, és arra nincs is jogszabályi lehetőség. Természetesen – ahogy a fegyelmi tanács is megtette jelen határozatban – nincs annak akadálya, hogy a fegyelmi határozat indokolása tartalmazza a hatályvesztés időpontját, azonban ezen tartalmi elem léte vagy hiánya a hatályvesztés tényét és időpontját érdemben nem befolyásolja, nem határozza meg, a jogi helyzetet nem alakítja.

A fentiekre figyelemmel a fegyelmi tanács mellőzi a rendelkező részben az eljárás alá vont személy korábban elrendelt, jelenleg már fenn nem álló, az ügyvédi tevékenységét felfüggesztő döntés hatályvesztése és a hatályvesztés időpontja megállapítását.

Itt jegyzi meg a fegyelmi tanács, hogy az eljárás alá vont személy, aki maga is rendelkezett az egyéb határozat egy példányával, azt meg is fellebbezte, tisztában volt azzal, hogy a személyes részvételével megtartott 2024.06.14-i fegyelmi tárgyaláson meghozott eljárást befejező határozattal – melynek rendelkező részét nyomban kézbesítette számára az eljáró fegyelmi tanács elnöke – ügyvédi tevékenységének felfüggesztése hatályát veszítette. Így amennyiben ezen időpontot követően bármely hatóságtól vagy bíróságtól olyan tartalmú tájékoztatást kapott, hogy ügyvédi tevékenységének felfüggesztése okán tekintik valamely beadványát hatálytalannak, úgy ezen irat bemutatásával ezen eljárásjogi akadályt akár igazolási kérelem, akár egyéb beadvány formájában elháríthatta volna, a tévesen hatálytalannak tekintett beadványt hatályossá tehetné volna, ekként – bár ennek elbírálására a fegyelmi tanács jogkörrel nem rendelkezik – a rendelkezésre álló adatok alapján, a kárenyhítési

PÉCSI REGIONÁLIS FEGYELMI BIZOTTSÁG

kötelezettségre is figyelemmel nem látja a fegyelmi tanács igazolhatónak, hogy érdemben a kamara esetleges bármely intézkedése vagy annak késedelme okán az eljárás alá vont személyt rendeltetésszerű joggyakorlása mellett kár érhetne volna az ügyvédi tevékenység felfüggesztése hatályvesztéséről való bármely tájékoztatás okán.

Az iratok alapján az eljáró fegyelmi tanács az eljárás alá vont személy ügyvédi tevékenysége felfüggesztése kapcsán hozott egyéb határozattal szembeni jogorvoslati kérelmet jogszerűen felterjesztette, annak elbírálása folyamatban volt akkor, mikor az eljárást befejező határozat meghozatalra került. Erre figyelemmel – miután ebben az időpontban a másodfokú fegyelmi tanács még nem döntött az egyéb határozattal szembeni jogorvoslat körében – a másodfokú fegyelmi tanács a felfüggesztés tárgyában (annak fenntartása, megszüntetése) az Üttv. 138. § (1) bekezdése szerinti egyetlen döntést sem tudott értelemszerűen hozni, így az iratokat visszaküldte az elsőfokú tanács részére.

Természetesen az eljárás alá vont személy vagy a vezető fegyelmi biztos nincs elzárva attól, hogy az érdemi döntéssel szembeni esetleges jogorvoslati kérelemben az ügyvédi tevékenység korábbi, azóta hatályát veszített felfüggesztésével, annak jogszerűségével kapcsolatos álláspontját kifejtse. Azonban a megismételt eljárásban eljáró elsőfokú fegyelmi tanács nem rendelkezik jogkörrel a korábbi, hatályát veszített, ügyvédi tevékenységet felfüggesztő egyéb határozat felülbírálatára, ekként nem foglalhat állást annak korábbi indokoltságáról jogszerűségéről sem. Megjegyzi azonban a fegyelmi tanács, hogy az ügyvédi tevékenységet felfüggesztő egyéb határozattal szembeni jogorvoslati kérelem sikere esetén sem állt volna elő olyan helyzet – figyelemmel az előzetes végrehajthatóságra, mely jogszabályon alapul -, hogy visszamenőlegesen jogellenessé vált volna a tevékenység felfüggesztése vagy annak közlése az illetékes szervek, hatóságok felé. Ez a közlés ugyanis az előzetes végrehajthatóságból fakadó eljárási kötelezettsége volt a kamarának. A felfüggesztés megszűnéséről pedig az eljárás alá vont személy egyrészt nyomban értesült, másrészt a felfüggesztés megszűnését jogilag igazoló ügydöntő határozat rendelkező részét annak kihirdetésekor kézhez kapta, azaz ezen időpont után bármely szerv felé akár okirattal is igazolni tudta, hogy mely időponttól gyakorolhatja újra ügyvédi tevékenységét, azaz beadványa nem tekinthető ezen okból hatálytalannak ezen időponttól. A megelőző időpontban pedig kellő eszköz állt rendelkezésre egy folyamatban lévő ügyben (pl. állandó helyettes fellépése, más ügyvéd bevonása, hisz az eljárás alá vont pl. egy többszemélyes ügyvédi iroda tagja), hogy határidőben olyan személy terjeszthessen elő beadványt, aki arra az adott időpontban ténylegesen jogosult.

A fegyelmi eljárás lefolytatásához tapadó, vitathatatlanul kellemetlen következmény a tevékenység felfüggesztésével összefüggő, külső szervek, hatóság, bíróságok általi tudomásszerzés, azonban jelen ügyben nem arról van szó, hogy a fegyelmi eljárás felelősség megállapítása nélkül zárult volna. De még egy olyan eljárásban is, mely esetlegesen felelősség megállapítása nélkül zárul, felmerülhet az ügyvédi tevékenység felfüggesztésének lehetősége, hiszen a fegyelmi tanács az erre vonatkozó egyéb határozat meghozatalakor még nincs az ügy eldöntéséhez szükséges valamennyi adat birtokában, de nem is az ügyről dönt, mikor az ügyvédi tevékenységet felfüggeszti. A jelen ügyben eljáró fegyelmi tanács is osztja azonban azon fegyelmi gyakorlatot, miszerint a tevékenység felfüggesztésének alkalmazására kivételesen kerülhet csak sor, ha annak jogszabályi feltételei maradéktalanul és kétséget kizáróan fennállnak. A fenti megállapításokat a fegyelmi tanács azért tette, mert a tárgyalási jegyzőkönyvben az eljárás alá vont személy tartalmában eljárási aggályokat vetett fel, míg beadványai egy részében felvetette az eljáró szervek esetleges kárfelelősségét. Ezen felvetés érdemi elbírálása nélkül, valamint arra figyelemmel, hogy egy másik elsőfokú fegyelmi tanács egyéb határozatát hatáskör hiányában nem bírálhatja felül elsőfokú tanácsként, a fegyelmi tanács pusztán rávilágított általánosságban az ügyvédi tevékenység felfüggesztése jogintézményével kapcsolatos jogi szabályozásra, és annak fegyelmi tanács szerinti helyes értelmezésére kizárólag az eljárás alá vont személy felvetésére reagálva, ezzel is kimerítve, de nem átlépve a döntési kereteket.

A fegyelmi tanács az ügy érdemét tekintve az alábbiakat rögzíti:

A bejelentő és az eljárás alá vont személy közti ügyvéd-ügyféli kapcsolat tekintetében a fegyelmi tanács álláspontja a következő:

Előrebocsátja a fegyelmi tanács, hogy mellőzte a „Megállapodás termőföld ingatlan végleges más célú hasznosításáról, adásvételi előszerződés, jelzálogjogot alapító szerződés” vonatkozásában a megbízási jogviszony létrejöttének vizsgálatát, ezen jogviszony kapcsán a tájékoztatási kötelezettség alakulását, megtartását, mert a vizsgálatra a fegyelmi tanács álláspontja szerint – a vezető fegyelmi biztos ezen jogviszonyt érintő eljárása hiányában –nem volt jogi lehetőség. Erre figyelemmel mellőzte annak vizsgálatát is, hogy ezen szerződés kapcsán a bejelentő az eljárás alá vont személy ügyfelének, megbízójának tekintendő-e vagy sem, ahogy a jogügyletet érintően az azonosítási kötelezettség teljesítését is a fegyelmi eljárás keretein kívülállónak ítélte, mivel az az ellenjegyzett okirathoz kapcsolódott, a fegyelmi eljárás tárgya pedig egy nem ellenjegyzett okirat, a letéti szerződés, letéti jogviszony.

Az eljárás alá vont személy letéti szerződést szerkesztett, mely letéti szerződésben szerződő félként, letevőként szerepelt, a letéti szerződés szövege alapján (különös figyelemmel a letéti szerződés 4. pontjára) a bejelentő a letéttel kapcsolatos eljárásra bizonyosan megbízta az eljárás alá vont személyt, aki ezt a megbízást kifejezetten elfogadta. Az Üttv. 2. § (1) g) pontja alapján az ügyvédi tevékenységhez kapcsolódó letétkezelés ügyvédi tevékenység. Az Üttv. 28. § alapján az ügyvédi tevékenység folytatására adott megbízás szabad megállapodás tárgya, melyre irányuló megbízási szerződést az ügyvéd és az ügyfél köti meg.

A fentiekre figyelemmel tehát a fegyelmi tanács megállapítja, hogy a letéti szerződés megkötésével a letéti jogviszony kapcsán ügyvédi megbízási szerződés jött létre az eljárás alá vont személy és a bejelentő között.

Ehelyütt utal arra ismételtelen a fegyelmi tanács, hogy a letéti szerződésnek nem ellenjegyzője az eljárás alá vont személy, hanem abban szerződő fél, letétkezeléssel, mint ügyvédi tevékenységgel megbízott személy. Így közömbös annak további vizsgálata is, hogy dr. S ügyvéd látott-e el jogi képviseletet a bejelentő és gyermeke vagy gyermekei vonatkozásában, mert ezen külső jogi támogatás az eljárás alá vont személy és a bejelentő közt létrejött ügyvédi megbízási jogviszony mellett és nem azt kizárva jött létre. Ellenjegyzés hiányában szükségtelen ebben a vonatkozásban az Üttv. 43. § (5) bekezdésének további vizsgálata is.

A fegyelmi tanácsnak így a megbízó-megbízott viszonyrendszerének szem előtt tartásával, a vezető fegyelmi biztos fegyelmi eljárást kezdeményező határozatában felvetett tettazonosság keretei közt kellett értékelnie az eljárás alá vont személy ügyvédi tevékenységét, kizárólag fegyelmi szempontból.

A letéti szerződés tartalmi megfelelése fegyelmi szempontú vizsgálatára:

Tényként rögzíthető, hogy a letéti szerződés a felekkel előzetesen egyeztetésre került, annak tartalmát a szerződő felek a mai napig akarataikkal megegyezőnek tartják, köztük a bejelentő is.

Üttv. 47. § (1) Az ügyvéd, ügyvédi iroda és az európai közösségi jogász (ezen alcím alkalmazásában a továbbiakban együtt: ügyvéd)

a) a megbízás teljesítéseként,

b) a megbízáshoz kapcsolódó eljárási cselekmények költségének teljesítésére, vagy

c) a megbízáshoz kapcsolódóan megőrzésre pénzt, készpénz-helyettesítő fizetési eszközt, utalványt, értékpapírt vagy más okiratot vehet át, őrizhet és kezelhet letétként.

A Letéti szabályzat tovább konkretizálja az ügyvédi letéti típusokat.

Teljesítési letét esetén az ügyvéd a megbízás teljesítéseként azzal a rendeltetéssel fogadhatja el a letétet, hogy azt a letét átvételére jogosult részére a letéti szerződés szerint fizesse ki vagy adja át, illetve bizonyos feltételek bekövetkezte vagy elmaradása esetén a letevőnek fizesse vagy adja vissza.

Költségletét esetén az ügyvéd a megbízáshoz kapcsolódó eljárási cselekmények költségének fedezeteként és azok teljesítésére szolgáló letétet szakértői díj, közhatalmi eljárás díja, illetve, az ellenfél javára megítélt perköltség előlegezése, megfizetése céljából vagy más, a letéti szerződésben közvetlen meghatározott rendeltetés szerinti célra fogadhat el.

Őrzési letét esetén az ügyvéd a megbízáshoz kapcsolódóan megőrzésre szolgáltatott letétet azzal a rendeltetéssel fogadhat el, hogy azt a letéti szerződés rendelkezései szerint a letevőnek adja vissza.

PÉCSI REGIONÁLIS FEGYELMI BIZOTTSÁG

Nyilvánvaló, hogy jelen ügyben költségletéről szó sincsen.

Annak megítélése során, hogy egy letéti jogviszony őrzési vagy teljesítési letétnek minősül-e annak van jelentősége, hogy a szerződő felek milyen tartalommal határozzák meg az adott jogviszonyt. Magától értetődő, hogy a letét minden esetben megvalósít egyfajta őrzést, így nem az őrzés ténye az, ami alapján a letéti jogviszony típusa meghatározható. A lényegi kérdés az ügyben az – figyelemmel a fegyelmi eljárás tárgyára, a vizsgálható tényállásra -, hogy a letéti szerződés megfogalmazása és annak végrehajtása során vétett-e a jogszabályok és kamarai szabályzatok ellen az eljárás alá vont személy vagy sem; ha vétett, úgy miben állapítható meg a felelőssége, az gondatlan vagy szándékos-e.

Az Üttv. és a Letéti szabályzat meghatározza a letéti jogviszony, valamint a letéti szerződések azon követelményeit, melyeknek bármely letéti szerződéstípus esetén érvényesülniük kell. Ezen tartalmi követelményeket áttekintve a rendelkezésre álló adatok alapján megállapíthatók az alábbiak:

- *írásbeliség (Üttv. 47. § (2) bek.),* melyet az eljárás alá vont személy megtartott
- *a letéti szerződés feltételei szerinti, biztonságos, a jogosulatlan hozzáférést megakadályozó módon való őrzés (Üttv. 48. § (1) bek.), céltól eltérő felhasználás, hasznosítás, továbbá azt más személy birtokába vagy őrzetébe adás (Üttv. 48. § (2) bek.)*

Az eljárás alá vont személy a letéti szerződés 5./ pontjának megsértésével, az ott rögzített határidőt megelőzően nyújtotta be (azt nem a letéti szerződés feltételeinek megfelelően őrizte) az ingatlan-nyilvántartás részére az egyik törlési engedélyt, ezzel ezen törlési engedély vonatkozásában a szerződést megszegve más birtokába adta a törlési engedélyt (ingatlan-nyilvántartás), holott a szerződés alapján azt csak a letevőnek, a jogosultaknak vagy bírói letétbe adhatta volna ki. Megjegyzi a fegyelmi tanács, hogy az sem követhető, hogy az ingatlan-nyilvántartás – miután maga a törlési engedély, de a „Megállapodás termőföld ingatlan végleges más célú hasznosításáról, adásvételi előszerződés, jelzálogjogot alapító szerződés” és a letéti szerződés sem tartalmaz ügyvédi meghatalmazást ingatlan-nyilvántartási eljárásban képviselő ellátására – milyen alapon fogadta el akár a jelzálogjog bejegyzésére irányuló, akár annak törlésére irányuló ügyvédi beadványt, azonban ennek vizsgálata nem képezte a fegyelmi eljárás tárgyát, így ebben a körben – mint szükségtelent - mellőzte a fegyelmi tanács a további bizonyítást.
- *a letéteményes díjazásának meghatározása, vagy letét ingyenességének rögzítése (Üttv. 50. § (1) bek.)* Tartalmazza a szerződés, hogy a letétkezelés költségeit a letevő viseli, azonban az eljárás alá vont személy nyilatkozata alapján ez a kitétel nem tűnik valósnak, miután az eljárás alá vont személy felhívásra azt közölte, hogy a letétkezelés ingyenes volt. Ezt azonban a szerződés nem rögzíti – pontosabban nem ezt rögzíti -, így a jogszabálynak ezen rendelkezés szintén nem felel meg.
- *a letevő azonosításához szükséges adatok, a letéteményes ügyvéd adatai, az ügyvédi kamarai nyilvántartásba bejegyzett helyettesítő ügyvéden kívül a letéteményes ügyvéd helyettesítésére jogosult ügyvéd adatai, a helyettesítési jogosultság esetleges korlátai, a letét tárgya, a jogosult azonosításához szükséges adatok (Letéti szabályzat 2.1. a)-d) pont, 3.1. a) pont)* A letéti szerződés ezen tartalmi követelményeknek megfelel.
- *a letét típusa (Letéti szabályzat 2.1. e) pont)* Nem tartalmazza a szerződés a letét típusát.
- *a letéti szerződés megkötésének dátuma (Letéti szabályzat 2.1. f) pont)* Az eljárás alá vont személy által nem cáfolt, dr. F. tanú vallomása (X. sz. tárgyalási jegyzőkönyv 18-19. oldal), valamint az eljárás alá vont személy 2024.06.03. napján kelt, 31. sz. alatti beadványának mellékleteként csatolt skype képernyőkép alapján kétséget kizáróan megállapítható, hogy a letéti szerződés aláírására nem az okiraton feltüntetett 2021.11.11. napján, hanem másnap, 2021.11.12. napján került sor. A letéti szerződést saját nyilatkozata alapján – független annak tartalma más személyekkel történt egyeztetésétől – az eljárás alá vont személy szerkesztette, így a letéti szerződés tekintetében okiratszerkesztőnek minősül ezen eljárási minősége feltüntetésének hiányában is. A letéti szerződés a keltezését valótlannal tartalmazza. Valótlan tartalmú okirat nyilvánvalóan nem felel meg a jogszabályoknak. Megállapítható azonban az eljárás adataiból, hogy nem szándékos visszadátumozás történt.

- annak a megbízásnak a megjelölése, amelyhez a letéti szerződés kapcsolódik (Letéti megállapodás 2.1. g) pont) Tartalmazza a szerződés.
- a letét kezelésével kapcsolatos, a letevőt terhelő valamennyi várható költség mértékének - ha az nem határozható meg, akkor a várható költség jellegének és a viselésének – szabályai, az ügyvéd irodájában történő őrzés esetén annak rögzítése, hogy az iroda a letét őrzésének feltételeinek megfelel, valamint a felek közötti elszámolás módjának rögzítése (Letéti szabályzat 2.1. i), l), m) pont); Nem tartalmazza a szerződés, az eljárás alá vont személy felhívás ellenére nem csatolt olyan külön megállapodást, mely a költségek körében megállapodást tartalmazna, az eljárás alá vont személy által hivatkozottak ellenére a megállapodás nem utal a jogügylet kapcsán ingyenességre, nem tartalmazza, hogy az iroda megfelel az őrzés feltételeinek.
- a letét kezelésének végső időpontja (Letéti szabályzat 2.1. n) pont) Tartalmazza a szerződés.
- azon feltételek meghatározása, amelyek fennállása esetén a letétet a letevőnek, a jogosultnak vagy harmadik személynek a letéteményes kiadja, illetve kiadhatja, esetlegesen a letétet bírói vagy közjegyzői letétbe helyezi, illetve helyezheti, megsemmisíti, illetve megsemmisítheti (Letéti szabályzat 2.1. o) pont) A szerződés tartalmazza.

Ehelyütt kiemeli a fegyelmi tanács, hogy nem osztja a korábban eljáró fegyelmi tanács azon álláspontját, hogy a teljesítési letét legfőbb ismérve azoknak a feltételeknek a meghatározása, amelyek bekövetkezése, vagy elmaradása esetén a letétet mindenképpen, tehát a letevő tiltakozása ellenére is a jogosultnak kellett volna kiadni. Ilyen megkülönböztető tartalmat a Letéti szabályzat vagy azt Úttv. nem rögzít. A teljesítési letét Letéti szabályzatban rögzített sajátossága ugyanis az, hogy szükség esetén azoknak a feltételeknek a meghatározását kell rögzíteni, amelyek bekövetkezte vagy elmaradása esetén a letétet a letevő részére vissza kell adni (Letéti szabályzat 3.1. a) pont) A teljesítési letét esetén továbbá a feleknek lehetőségük van arra, hogy eltérjenek a Letéti szabályzat 3.1. b) pontjában írt azon kötelező tartalmi előírástól (melyet ekként a szerződésben rögzíteni kell!), hogy az ügyvédi megbízásnak a letevő vagy a jogosult által gyakorolt egyoldalú felmondása a letéti szerződésből eredő jogokat és kötelezettségeket nem módosíthatja és nem szüntetheti meg. Ennek feltétele, hogy az ettől eltérő megállapodást tartalmazza a szerződés, valamint szabályozza a jogosulti felmondás részleteit teljes körűen. De jelen esetben nincsen ilyen megállapodás, így az a körülmény, hogy az alapul fekvő jogviszonyt a bejelentő és gyermekei felmondták, nem módosított a letéti szerződésben foglaltakon, így a kiadás feltételein sem.

- a letéteményes ügyvédet terhelő, a Pmt. és a Letéti szabályzat szerinti kötelezettségekről, valamint a területi ügyvédi kamarai ellenőrzés lehetőségéről szóló tájékoztatás (letéti szabályzat 2.1. pont p) pont) A szerződés tartalmazza.

A jelen ügy egyedi sajátosságai kapcsán éppen annak van jelentősége, hogy az eljárás alá vont személy – függetlenül a szándékától vagy nyilatkozataitól vagy bárkinek a hitétől, hogy az adott szerződés milyen típusú letét – ténylegesen egy teljesítési letéti szerződést szerkesztett olyan módon azonban, hogy a Letéti szabályzat 3.1. b) pontjában írt kötelező tartalmi elem vétkes mellőzésével nem szabályozta és nem adott tájékoztatást arról, hogy ügyvédi megbízásnak a letevő vagy a jogosult által gyakorolt egyoldalú felmondása a letéti szerződésből eredő jogokat és kötelezettségeket nem módosíthatja és nem szüntetheti meg, illetve nem adott tájékoztatást arról, hogy a felek ettől eltérő megállapodást is köthetnek, azonban annak feltétele az, hogy ezen megállapodás részleteit a letéti szerződésben rögzíteni kell, és teljes körűen rögzíteni kell a jogosult általi felmondás feltételeit is ebben az esetben. Pontosán azzal, hogy az eljárás alá vont személy ezen körben szükséges tájékoztatási és szerződéses rögzítési kötelezettségét elmulasztotta, olyan helyzet alakult ki, hogy nem vitásan egyoldalú döntéstől (vagy hallgatástól) vált függővé a letét kiadhatósága – és a szabályozási problémából fakadóan egyebekben a bírói letétbehelyezés sem tűnik magától értetődően megvalósíthatónak, pontosabban a bíróság által befogadhatónak, hisz kérdéses, hogy a jogosult személy mely okból lenne bizonytalan (eként a fegyelmi tanács a bírói letétbehelyezés elmulasztását a vezető fegyelmi biztosi felvetéstől eltérően nem rója az eljárás alá vont személy terhére), de ennek vizsgálata meghaladja a fegyelmi eljárás tárgyát -, de ettől a megkötött szerződés még nem őrzési letét, csak egy hiányos teljesítési letét.

Az eljárás alá vont személynek nem azt kellett előre látni a szerződés elkészítésekor, megszövegezésekor, hogy egy projekt meghiúsulhat, az Állam esetlegesen új szabályokat vezet be,

PÉCSI REGIONÁLIS FEGYELMI BIZOTTSÁG

vagy a letevői oldal tulajdonosi szerkezetén belül esetlegesen feszültségek adódhatnak, nem az üzleti kockázatot kellett felmérnie vagy előre látnia, hanem azt, hogy bármely okból előfordulhat a jogviszony felmondása, megszüntetése, megszűnése (melynek lehetőségével tisztában is volt, erre utal a „Megállapodás termőföld ingatlan végleges más célú hasznosításáról, adásvételi előszerződés, jelzálogjogot alapító szerződés” V-VI. pontja is), azaz a jogi kockázatot.

Nem válik egy teljesítési letét őrzési letétté azért, mert annak szabályozása pontatlan, félreérthető, hiányos, vagy pusztán azért, mert „vétójogot” ad a letevőnek. Az ügyvédi letét szabályai nem „analógok” a bírói letét szabályaival, a letéti jogviszony annak tartama alatt nem „alakul át” olyan módon, mint a 27/2003. (VII.2.) IM rendelet 25. § rendelkezései alapján bizonyos esetekben egy bírói teljesítési letét őrzési letétté.

A letéti szerződésből megállapítható, hogy az ügyvéd a megbízás teljesítéseként azzal a rendeltetéssel fogadta el a letétet, hogy azt a letét átvételére jogosult részére a letéti szerződés szerint adja át (hisz van benne olyan feltétel, melynek teljesülése esetén a bejelentő és gyermekei, mint jogosultak részére lehetett volna átadni), illetve bizonyos feltételek bekövetkezése vagy elmaradása esetén a letevőnek adja vissza (ez szintén szabályozásra került). Az őrzési letéttel ellentétben tehát volt olyan szerződési feltétel, melynek bekövetkezése esetén a jogosult kapja meg a letétet; míg az őrzési letét lényege, hogy azt kizárólag a letevő kaphatja vissza, így ha őrzési letét lenne a jelen ügyben a letett irat, úgy az ki sem lenne perelhető a jogosultak által, hisz azt a letevőnek kell visszaadni. Ez természetesen nem érinti az arra jogosultak jogát arra, hogy – döntésük szerint - a jelzálogjog törlése iránt keresetet indítsanak.

Nem őrzési letét jött tehát létre a felek közt (sem formailag, sem tartalmában), hanem egy tartalmában szabálytalan, hiányos teljesítési letétre vonatkozó szerződés, melyben – bár kötelező lett volna szabályozni – pontosan a jogviszony felmondásának esetén irányadó eljárást nem szabályozták a felek sem a Letéti szabályzat szerinti kötelező tartalmi elem feltüntetésével, sem az attól való egyértelmű és részleteiben szabályozott eltéréssel. A felek közti, a fegyelmi eljárás kereteit meghaladó jogvita (jelzálogjog törlése) sajnálatos módon erre a mulasztásra tűnik visszavezethetőnek, azonban a jogvita egyáltalán nem megoldhatatlan, pusztán a megoldás vagy az arra vonatkozó tanácsadás meghaladja a fegyelmi eljárás kereteit.

Kiemeli a fegyelmi tanács, hogy a tárgyi ügyben a letét „beragadásnak” az oka nem a szerződő felek mindegyikének egyező akaraton és megfelelő előzetes tájékoztatáson alapuló döntése, hanem az okirati tartalom előzetes tájékoztatás elmaradására és kamarai szabályozó sérelmére visszavezethető tartalmi, szabályozási hiánya, melyben – mind a tájékoztatás elmaradásában, mind az okirati tartalom kialakításában – az eljárás alá vont személyt fegyelmi felelősség terheli. Az eljárás alá vont személy az előzetes tájékoztatás és a szabályozás mellőzésével azon előzetes döntéstől, a döntés szükségességének felismerésétől fosztotta meg a vele szerződő feleket, hogy a jogviszony megszűnése esetén mi legyen a letét sorsa, és erre visszavezethetően alakult ki a jelenlegi vitás helyzet. A szerződéses szabályozás hiányos, kötelező tartalmi elemet nélkülöző volta, az ahhoz kapcsolódó tájékoztatások elmaradása az, ami – egyebek mellett - megvalósít fegyelmi szabályszegést. Megjegyzi a fegyelmi tanács, hogy a jelzálogszerződést is magában foglaló megállapodás sem tartalmaz a letét kapcsán szabályozást arra nézve, hogy a felmondás jogának gyakorlása miként érinti a letett okiratokat, ezt ugyanis kifejezetten a letéti szerződésre hagyták a szerződő felek (megállapodás IX. 7. pont), azonban abban ezt nem szabályozták. Nyilvánvaló, hogy a jelzálogjog törlésének feltételei nem azonosak a törlési engedély kiadásának feltételeivel, hisz az egyik egy jog sorsát rendezi a szerződő felek egymás közti viszonyában (jelzálogjog), míg a másik egy letett okirat, mint „dolog” jogi sorsát rendezi a letéteményes viszonylatában, mely utóbbi hiányzik jelen ügyben. A megállapodás VI. pontja, mely a lehetetlenüléstről szól, meg sem említi a letétet, annak sorsát lehetetlenülés esetére; ahogy a megállapodás V. pontja is csak a megállapodás felmondását rendezi, de a letétét, a felmondás letéti jogviszonnyal való kapcsolatát nem.

Nincs hatásköre a fegyelmi tanácsnak akárcsak részleges érvénytelenség, hatálytalanság megállapítására, nem bírálhatja el a felek közti szerződéses jogviszonyt, kizárólag az eljárás alá vont személy ügyvédi tevékenységét, annak jogszabályokkal és kamarai szabályzatokkal való összhangját vizsgálhatja.

Tényszerűen, magából a nem vitathatóan az eljárás alá vont személy által szerkesztett letéti szerződésből bármely további bizonyítás nélkül megállapítható, hogy az eljárás alá vont személy figyelmen kívül hagyta, ezzel megszegte:

- **az Üttv. 48. § (1)-(2) bekezdését**, mivel nem a letéti szerződés szerinti feltételig, időtartamig őrizte az egyik törlési engedélyt, hanem azt azzal, hogy benyújtotta az ingatlan-nyilvántartás részére [megjegyzi a fegyelmi tanács, hogy fegyelmi szempontból közömbös, azonban egy polgári perben mindenképpen vizsgálható, hogy a benyújtott törlési engedély tekintetében az előzetes, gyakorlatilag szerződéssel összhangban nem álló ingatlan-nyilvántartási benyújtást - különös figyelemmel arra, hogy gyakorlatilag csak a másik törlési engedély tekintetében van tiltó rendelkezés a letevőtől, illetve a mai napig a benyújtott törlési engedély tekintetében - a letevő (sem a korábbi képviselője, sem a jelenlegi képviselője /felszámoló biztos/) nem kifogásolta, így az eljárás alá vont szerződésszegésnek tűnő benyújtási cselekménye kimenthetőnek látszik polgári jogi megközelítésben], más birtokába adta jogosulatlanul. Az eljárás alá vont személy hivatkozására figyelemmel – utalva a fent rögzítettekre – a fegyelmi tanács kiemeli, hogy a benyújtás utólagos jóváhagyása az idő előtti benyújtás fegyelmi megítélését nem befolyásolja, annak kizárólag polgári jogi relevanciája lehet.
- **az Üttv. 50. § (1) bekezdését**, mivel az eljárás alá vont személy nyilatkozata szerint a letétkelést ingyenesen végezte, ennek tényét azonban nem tüntette fel a szerződésben.
- **a Letéti szabályzat 2.1. e), f), i) l) m) pontját**, mivel a szerződés nem tartalmazza a letét típusát; a szerződés dátuma valótlan; a letevőt terhelő valamennyi várható költség mértékének - ha az nem határozható meg, akkor a várható költség jellegének és a viselésének – szabályait, az ügyvéd irodájában történő őrzés esetén annak rögzítését, hogy az iroda a letét őrzésének feltételeinek megfelel; valamint a felek közötti elszámolás módját, nem utal az ingyenességre sem, és nem jelöli meg az ingyenesség okát.
- **a Letéti szabályzat 3.1. b) pontját**, mivel a szerződés nem tartalmazza, hogy az ügyvédi megbízásnak a letevő vagy a jogosult által gyakorolt egyoldalú felmondása a letéti szerződésből eredő jogokat és kötelezettségeket nem módosíthatja és nem szüntetheti meg, vagy a felek ettől eltérő megállapodását, és teljes körűen a jogosult általi felmondás feltételeit.

Üttv. 42. § (4) Az okiratszerkesztés során az ügyvéd úgy jár el, hogy az ügyfél kinyilvánított akarata – az Alaptörvény, a jogszabályok, az Európai Unió kötelező erővel bíró jogi aktusainak keretei között – az ügyfél érdekeinek megfelelő, továbbá joghatás kiváltására alkalmas legyen.

(6) Az ügyvéd köteles az ügyfelet tájékoztatni a jogüggyel kapcsolatos esetleges jogi kockázatokról.

A fentebb felsorolt szabályszegések következményeként olyan okiratot szerkesztett az eljárás alá vont személy, mely bár az ügyfelek kellő információk hiányában kinyilvánított akaratának megfelelt (egyéb akaratukat a tájékoztatás hiánya miatt nem tudták kinyilvánítani), és joghatás kiváltására is alkalmas, azonban nem felel meg az ügyféli érdekeknek, így az eljárás alá vont személy magatartása **sérti az Üttv. 42. § (4) bekezdését**. Semmilyen adat nem merült fel arra nézve, hogy a letéti szerződés egyetlen szerződő fele részére is tájékoztatást adott volna arról az eljárás alá vont személy, hogy az alapul fekvő jogviszony, kapcsolódó ügyvédi megbízás bármely okból vagy módon való megszűnése esetén a letéti iratoknak mi lesz a sorsa, holott az alapul fekvő szerződés meghíúsulásának, felmondásának lehetőségére szabályokat alakítottak ki a felek az alapul fekvő jogviszonyban, ekként ennek lehetősége előre látható volt. Ismételten hangsúlyozza a fegyelmi tanács, hogy nem a meghíúsulás okát, időpontját kellett előre látnia az eljárás alá vont személynek, hanem azt, hogy a meghíúsulás, felmondás esetére vita alakulhat ki (a jogvita felmerülésének lehetőségét) a felek között, és esetlegesen valamelyik fél visszaélhet a számára a szerződésben biztosított lehetőségekkel, mely jogi kockázatot jelenthet az ellenérdekű félre. Ezen jogi kockázat (és nem üzleti kockázat!) ekként már a szerződéskötéskor felismerhető volt az eljárás alá vont személy számára. Az eljárás alá vont személy mulasztása így **sérti az Üttv. 42. § (6) bekezdését**. Azon körülmény, hogy a bejelentő és gyermeke a szerződéskötés során saját jogi képviselővel járt el, az eljárás alá vont személy mulasztásának fegyelmi megítélése szempontjából közömbös a jelen határozatban már fentebb részletesen kifejtett azon okból, hogy a bejelentő és gyermekei az eljárás alá vont személy ügyfeleinek minősülnek, így a tájékoztatás kötelezettsége terhelte az eljárás alá vont személyt. Ezen okból nem osztható meg a felelősség sem a közreműködő jogi képviselő és az eljárás alá vont személy közt, hiszen

PÉCSI REGIONÁLIS FEGYELMI BIZOTTSÁG

magatartásaikat önállóan kell vizsgálni, melyből fakadóan az sem enyhítő körülmény, ha más kolléga is közreműködik, és több ügyvéd tevékenysége révén jön létre kifogásolható szerződéses tartalom. Az eljárás alá vont személy vállalta a letétkezelést, ezzel pedig vállalta az ahhoz kapcsolódó ügyvédi felelősséget is, mely jelen ügy keretei közt kizárólag rajta kérhető számon.

A letéti szerződés tartami hiányosságaival összefüggő, eljárás alá vont személy által megvalósított vétkes magatartások, mulasztások egy szerződés tekintetében valósultak meg, egységet képeznek függetlenül attól, hogy több szabályozó rendelkezés sérült. A tartalmi hiányosságok vonatkozásában az nem állapítható meg, hogy ezeket szándékosan hagyta volna el az eljárás alá vont személy, így cselekménye **gondatlannak** tekinthető. A fegyelmi tanács ekként megállapítja, hogy az Üttv. és a Letéti szabályzat letéti szerződés tartalmi követelményeire vonatkozó megsértésével az eljárás alá vont személy megvalósította **1 rendbeli, az Üttv. 1. § (3) bekezdésének megsértését**, mivel a szerződés nem felel meg a jogszabályoknak, továbbá sérti a Letéti szabályzat rendelkezéseit is.

Az eljárás alá vont személy azon magatartásával, hogy olyan letéti szerződést szerkesztett, mely ügyfelei érdekeinek nem felelt meg, azonban ezt nem szándékosan, az ügyfelek kinyilvánított akaratával szemben, pusztán az ügyfelek érdekeit fel nem ismerve valósította meg, **gondatlanul** megsértette **az Üttv. 42. § (4) bekezdését, cselekménye 1 rendbeli**.

A jogi kockázatokról való tájékoztatás elmulasztásával – mely körben nem igazolható, hogy a megtévesztés szándéka vezette az eljárás alá vont személyt – **gondatlanul** megvalósította **1 rendbeli, az Üttv. 42. § (6) bekezdésének megsértését** egy jogügylet tekintetében.

***Étikai szabályzat 5.12.** A megbízott az ügyfél által előadott tényállás keretei között – az ügyfél kifejezett eltérő rendelkezése hiányában –*

b) a létrehozni kívánt jogügylet, megtenni kívánt jognyilatkozat várható közvetlen jogkövetkezményeire,

A fent megállapítottakból fakad azon mulasztás, hogy az eljárás alá vont személy a letéti jogviszonyhoz kapcsolódó alapjogviszony megszűnésének a letétet érintő lehetséges, és a fent már kifejtettek szerint előre is látható következményeinek körében nyújtandó tájékoztatás elmulasztásával – bár semmiképpen sem szándékos elhallgatásával - megvalósította gondatlanul **1 rendbeli, az Etikai szabályzat 5.12. b) pontjának megsértését**. Egyértelműen a jognyilatkozathoz kapcsolódó közvetlen következménynek tekintendő a jognyilatkozat megtételével létrejövő jogviszony, annak változása és megszűnése lehetőségei, mely körben a tájékoztatás, ezen következmények gondos áttekintése, ügyféllel való megértetése és természetesen megfelelően világos szabályozása nem mellőzhető.

A tájékoztatási kötelezettségek teljesítésének ellenőrzése érdekében kérte be a fegyelmi tanács az eljárás alá vont személytől a tényvázlatot a letéti szerződés vonatkozásában, melyet az eljárás alá vont személy nem tudott csatolni, így a tájékoztatási kötelezettségek teljesítése körében az Üttv. 29. § (2) bekezdése alapján a letéti jogviszony körében a tájékoztatások megtörténtének, megfelelőségének bizonyítása az eljárás alá vont személyt terhelte. Ehelyütt utal rá a fegyelmi tanács, hogy ugyan az eljárás alá vont személy által szerkesztett és ellenjegyzett „Megállapodás termőföld ingatlan végleges más célú hasznosításáról, adásvételi előszerződés, jelzálogjogot alapító szerződés” elnevezésű okirat X.10. pontja tartalmaz utalást, hogy az adott okirat egyben tényvázlat is, azonban az szükségképpen – és tartalmában – nem tekinthető a letéti szerződéshez kapcsolódó tényvázlatnak, abban a letét körében semmiféle tájékoztatás nem szerepel. Eljárás alá vont személy hivatkozása szerint ugyan a „Megállapodás termőföld ingatlan végleges más célú hasznosításáról, adásvételi előszerződés, jelzálogjogot alapító szerződés” elnevezésű okiratba foglalt hivatkozás alapján maga a szerződés megfelel a tényvázlat, megbízási szerződés követelményeinek, azonban a fegyelmi tanács ezzel nem ért egyet. Miután a szükséges tájékoztatásokat nem tartalmazza egyetlen szerződés sem, így a tájékoztatások tartalmának bizonyítása az eljárás alá vont személyt terhelte, mely bizonyítási teherről az idézésében a fegyelmi tanács előzetesen tájékoztatta az eljárás alá vont személyt.

A fegyelmi tanács kiemeli, hogy bár a bejelentő akként nyilatkozott, hogy a maga részéről az eljárás alá vont személytől nem kért semmilyen további tájékoztatást, mert volt saját jogi képviselője, a tájékoztatási kötelezettség ettől függetlenül az eljárás alá vont személyt terhelte arra figyelemmel, hogy a bejelentő az ő ügyfele (is) volt, valamint az okirat tartalmáért ő felel. Ha ugyanis egy körülményről a bejelentő bármely okból nem tud, úgy arra nézve nyilvánvalóan nem tud további felvilágosítást kérni. Bár valóban nyilatkozott akként a bejelentő az eljárásban – több alkalommal is -, hogy sem a jelzálogjogot alapító megállapodással, annak tartalmával, sem pedig a letéti szerződés tartalmával semmilyen problémája nincs, az „szó szerint” annak megfelelően került megszerkesztésre, ahogy azt a bejelentő által megbízott ügyvéd kérte, meghatározta, azonban nem azzal van elsődlegesen probléma, ami belekerült a szerződésbe, hanem azzal, ami – bár kötelező tartalmi elem - abból kimaradt, és ezen rendelkezéshez kapcsolódó tájékoztatás hiányáról. Így fegyelmi szempontból a bejelentő ezen nyilatkozata nem értelmezhető akként, hogy a letéti szerződéssel létrejött jogviszonnal egészében ne lenne problémája a bejelentőnek, nyilatkozatai ilyen kiterjesztő módon – a fent már rögzítettekre is figyelemmel – nem értelmezhetők, ekként nem is mentik az eljárás alá vont személy gondatlan mulasztását. Az ügyfél *hallgatása* valamely körben nem értékelhető az Etikai szabályzat 5.12. pontjában írt *kifejezett* eltérő rendelkezésének, így a tájékoztatás mellőzése a fentiekkel nem menthető ki.

Megvizsgálta a fegyelmi tanács az Etikai szabályzat 5.14. b) pontját a tájékoztatás elmaradásának kimentethetősége körében, azonban ezen rendelkezést sem látta alkalmazhatónak. Nem vitatott, hogy a bejelentő egyeztetett más ügyvéddel, azonban a tájékoztatási kötelezettséggel érintett kérdés vonatkozásában (miután annak alapját képező rendelkezést a letéti szerződés egyáltalán nem tartalmazta) fogalmilag kizárt, hogy más szakértőt, ügyvédet igénybe vett volna. Nem az a helyzet tehát, hogy egy szerződéses tartalom tekintetében, a jogügylettel összefüggésben a megbízó saját szakértőt vett igénybe, ekként nem igényelte a tájékoztatást, hanem az, hogy fel sem merült (fel sem merülhetett) benne, hogy olyan kérdésben kérjen szerződéses szabályozásról véleményt mástól, melyet a szerződés nem tartalmazott. Közömbös a fegyelmi ügy szempontjából, hogy a bejelentő saját jogi képviselőjének esetlegesen mit lehetett vagy kellett volna ebben a körben felismernie, hiszen a szabályozatlanság tényét az irat szerkesztőjének mindenképpen fel kellett ismernie, a közreműködő másik jogi képviselő felelősségének kérdése a jelen fegyelmi ügy keretein kívül esik.

Rámutat a fegyelmi tanács, hogy a tájékoztatás elmaradása eredményeként az egyébként a fent részletezettek szerint előrelátható helyzet tekintetében nem volt lehetősége a bejelentőnek mérlegelni a szerződés megkötését megelőzően, illetve a szerződés megkötésekor, hogy a jogviszony esetleges felmondása/lehetetlenülése esetén a letéti szerződés rendelkezései az akaratának megfelelőek-e, vagy erre az esetre más szabályozást szeretne/szeretnének. A fegyelmi tanács rögzíti, hogy a letéti szerződés ezen hiányosságát ügyvédként nem pusztán az eljárás alá vont személynek, hanem bármely más, a jogügylet során a letéti szerződés tervezetét megismerő jogi képviselőnek fel kellett ismernie, azonban a jelen fegyelmi eljárás tárgya az eljárás alá vont személy tevékenységének fegyelmi szempontú vizsgálata, az egyéb „közrehatás” szerepe a szerződés tárgyi formájában való létrejöttében és elfogadásában egy esetleges bírósági peres eljárásban képezheti vizsgálat tárgyát.

A bejelentő panaszára, valamint az országos vezető fegyelmi főbiztos eljárás során kiadott álláspontjára figyelemmel sem tartotta a fegyelmi szempontú vizsgálat körében szükségesnek vagy indokoltnak a Ptk. 6:360. § vagy a Ptk. letéti jogviszonyra vonatkozó egyéb szabályinak részletes vizsgálatát a fegyelmi tanács, mert az Üttv. és a Letéti szabályzat az általános polgári jogi letéti szabályokhoz képest speciálisabb, részletesebb szabályokat állapít meg, és elsősorban ezen szabályok mentén szükséges állást foglalni az ügyvédi tevékenység fegyelmi szempontú értékelése során. Amennyiben az Üttv. és/vagy a Letéti szabályzat sérelme megállapítható, úgy további jogszabályok (így akár a Ptk.) esetleges vizsgálata szükségtelen a fegyelmi felelősség megállapíthatóságában való döntéshez. A szerződés polgári jogi szempontú tartalmi értékelése, esetleges tisztességtelenségének, részleges vagy teljes érvénytelenségének, az esetleges szerződésszegés és jogkövetkezményeinek polgári jogi vizsgálata kívül esik a fegyelmi eljárás keretein; a szerződő feleknek vagy annak, akinek jogi érdeke fűződik annak vizsgálatához, polgári perben érvényesítheti igényét az elévülési időn belül. Itt hangsúlyozza a fegyelmi tanács azt is, hogy teljesen közömbös fegyelmi szempontból, hogy ezideig bárki mely okból nem indított bármely más eljárást, mert ezen esetleges eljárások megindítása az arra

PÉCSI REGIONÁLIS FEGYELMI BIZOTTSÁG

jogosult joga és nem kötelezettsége, az eljárások megindításától sem a fegyelmi szabályszegés megállapíthatósága, sem megállapítása esetén annak jogkövetkezménye, szankciója nem függ.

Néha nem könnyű, de alapvető feladata a fegyelmi szerveknek, különösen a fegyelmi tanácsoknak, hogy bármely befolyástól mentes eljárásuk során egy fegyelmi eljárást annak jogszabályból levezethető kereti között tartsanak, azonban ezen keretek közt azt maradéktalanul elbírálják a tisztességes eljáráshoz fűződő alapvető jog szem előtt tartásával.

***Etikai szabályzat 12.3.** Az ügyvédi tevékenység gyakorlója – függetlenül attól, hogy tesz-e nyilatkozatot – az ügyvédi kamara és szervei részére az ellene indult panasz-, illetve fegyelmi ügyben felhívásra az ügygel összefüggő iratokat – kamarai jogtanácsos, illetve jogi előadó esetében azon iratokat, amelyek felett rendelkezni jogosult – köteles becsatolni.*

A vezető fegyelmi biztos az alapeljárás során tartott első fegyelmi tárgyaláson a felelősségre vonást az iratcsatolás szabályainak megszegése körében is indítványozta (ahogy erre az országos vezető fegyelmi főbiztos eljárás lefolytatására utasító döntéseiben is hivatkozott), erre irányuló indítványa a fegyelmi eljárás lefolytatására irányuló indítvány része is volt az országos vezető fegyelmi főbiztosi álláspontra való utalással.

A fegyelmi tanács – összhangban töretlen gyakorlatával – hangsúlyozza, hogy az iratcsatolás az Etikai szabályzat 12.3. pontja alapján egy olyan kötelezettség, mely nem ad teret annak mérlegelésére, hogy valamely okiratot – akár abból az okból, hogy azt már más csatolta – a felszólítás címzettje ne csatoljon. A fegyelmi felelősség pusztán annak ténye alapján megállapítható az ilyen tényállások esetén, hogy a megadott határidőben a felszólítás címzettje ténylegesen nem csatolt olyan okiratot, mellyel egyébként rendelkezett. Ebből a szempontból a fegyelmi felelősség megállapíthatósága szempontjából az is közömbös, ha azokat utóbb csatolja, mert ezen utólagos teljesítést a fegyelmi vétség jogkövetkezményének megállapításánál lehet figyelembe venni esetleges enyhítő körülményként.

Megállapító a fegyelmi eljárásban, hogy az eljárás alá vont személy – bár azzal rendelkezett, hisz részben később csatolta is – felhívásra, határidőben iratokat nem csatolt (a mai napig nem csatolta pl. a nála lévő letéti szerződést), illetve késedelmesen csatolt levelezéseket, bár rendelkezésére állt (pl. 2024.05.21-i beadványa melléklete 2023.05.12-i, 2023.05.15-i, 2023.05.22-i email levelezés; 2024.06.03-i beadványa mellékletét képező képernyőfotó). Tényszerűen az alapjogügylethez (jelzálogjog megállapodás) kapcsolódóan sem csatolt iratot az eljárás alá vont személy, bár magát az azonosítási kötelezettség teljesítését, annak módját, a távellenjegyzést, távelőttemezést, annak szabályszerűségét nem vizsgálja jelen ügyben a fegyelmi tanács. Az iratcsatolás elmaradása az eljárás alá vont személy saját döntése volt, így magatartása szándékos ebben a körben, egy jogügylet kapcsán. A fegyelmi tanács ekként megállapítja, hogy az eljárás alá vont személy **szándékos** magatartásával megvalósította **1 rendbeli, az Etikai szabályzat 12.3. pontjának megsértését**.

A fegyelmi tanács a fegyelmi szankció alkalmazása során az eljárás alá vont személy javára **enyhítő körülményként** értékelte előrehaladott életkorát, egészségi állapotát, a fegyelmi eljárás tárgyát képező körben részbeni ténybeli elismerő nyilatkozatát, az elismert körben megbánását, iratok utólagos csatolását, valamint az eljárás alá vont személy terhére semmilyen módon fel nem róható jelentős időmúlást, tovább azon körülményt, hogy igyekezett az érintett felek közt a vitás helyzet megoldása érdekében közvetíteni; míg a pénzbírság mértékének megállapítása során figyelembe vette bevételének mértékét.

Súlyosító körülményként értékelte a fegyelmi tanács az eljárás alá vont személy terhére a többrendbeli – bár egy tényállást kivéve gondatlan - elkövetést; valamint fegyelmi előéletét. A fegyelmi előélet értékelése során arra is figyelemmel volt a fegyelmi tanács, hogy több esetben korábbi elmarasztalásokra olyan cselekmények miatt került sor, melyek elbírálása ugyan később történt, azonban azok elkövetési ideje meghatározóan évekkal korábbi volt.

A fegyelmi tanács rendelkezésére álltak a bejelentő nyilatkozatai, tanúvallomások, okiratok, valamennyi, a tényállás megállapításához szükséges adat, információ, bizonyíték. Az eljárás alá vont személy és a vezető fegyelmi biztos akként nyilatkozott, hogy a már meghallgatott tanúkon túl egyéb tanú meghallgatását nem indítványozza, iratok beszerzését nem kéri és nem is kíván vagy tud csatolni, további bizonyítási indítványuk nincs.

A lefolytatott bizonyítás eredményeként rendelkezésre álló bizonyítékokat egyenként és összességében értékelve állapította meg az irányadó tényállást a fegyelmi tanács.

Eljárás alá vont személy P. Zs. tanú tekintetében vallomása kirekesztése iránt jelentett be indítványt, melyet azzal indokolt, hogy a bejelentő és ezen tanú nyilatkozata ellentmondásban áll egymással abban a körben, hogy ki vett részt személyesen a felvételtkészítés során, H. tanú jelen volt-e vagy sem. A fegyelmi tanács a tanú nyilatkozatainak kirekesztésére irányuló indítványt elutasította. A tanú nyilatkozata abban a körben, melyre nézve azt kirekeszteni kérte az eljárás alá vont személy, a fegyelmi ügy elbírálása szempontjából – a fegyelmi eljárás keretei között – teljesen irreleváns, nyilatkozatát egyéb körben más tanúk nyilatkozatai és okirati bizonyítékok támasztják alá, így nem volt indoka a tanú vallomása kirekesztésének, az indítvány alaptalan volt. Egyebekben valamennyi bizonyítási indítványnak a fegyelmi tanács a fegyelmi eljárás során korábban eleget tett, egyéb bizonyítási indítvány nem került előterjesztésre.

Nem értékelte a fegyelmi tanács az eljárás alá vont személy elismeréseként azon körülményt, hogy a vezető fegyelmi biztos felhívására nem tett nyilatkozatot, mivel sem az Üttv., sem a FESZ nem tartalmaz olyan rendelkezést, miszerint az eljárás alá vont személy felhívás ellenére való nyilatkozatának elmaradása, az eljárás alá vont személy „hallgatása” az eljárás alá vont személynek a hallgatással érintett körben való elismeréseként lehetne értékelhető. Töretlen a fegyelmi tanács gyakorlata abban, hogy az eljárás alá vont személy „hallgatása” az eljárás alá vont személy joga, mely pusztán azzal a következménnyel jár, hogy nyilatkozata nem áll rendelkezésre, így a rendelkezésre álló adatok alapján való döntés során nem vehető figyelembe, azonban a döntést nem akadályozza.

A vezető fegyelmi biztos, valamint a korábban eljáró fegyelmi tanács is tájékoztatta a jogi képviselővel eljáró bejelentőt, hogy a fegyelmi eljárásban kártérítés megítélésének, iratkiadásra kötelezésnek nincs helye. Amennyiben a bejelentő úgy látja, hogy őt az eljárás alá vont személy tevékenysége révén kár érte, vagy az eljárás alá vont személlyel szemben egyéb követelése van, úgy ezen igényét közjegyzői fizetési meghagyásos eljárás, esetlegesen peres eljárás keretei közt, vagy az eljárás alá vont személy ügyvédi felelősségbiztosítója előtt érvényesítheti. Az eljárás alá vont személy kárigényének érvényesítésére nyitva álló határidőt a fegyelmi eljárás kezdeményezése, az eljárás alá vont személy panaszának benyújtása és az annak alapján lefolytatandó eljárás nem szakítja meg, nem nyugtatja, valamint a fegyelmi eljárástól nem függ a kárigény érvényesíthetősége a fentiek szerint.

Üttv. 108. § *A fegyelmi vétséget elkövető személlyel szemben alkalmazható büntetések – a 188. § (3) bekezdése alapján megindított előzetes vizsgálat eredményeként elrendelt fegyelmi eljárásban a fegyelmi vétséget elkövető személlyel szemben kiszabható büntetések kivételével – a következők:*

b) pénzbírság,

Üttv. 109. § (2) *A pénzbírság összege – a 188. § (3) bekezdése alapján megindított előzetes vizsgálat eredményeként elrendelt fegyelmi eljárásban a fegyelmi vétséget elkövető személlyel szemben kiszabható büntetések kivételével –*

a) ügyvéd, kamarai jogtanácsos és európai közösségi jogász esetén egymillió forintig terjedhet.

FESZ 26.1. *A pénzbírság összegét úgy kell meghatározni, hogy az tízezerrel maradék nélkül osztható legyen.*

Figyelemmel a megvalósított cselekményekre, azok rendbeliségére, fegyelmi előéletre a vezető fegyelmi biztos által indítványozott írásbeli megrovást vagy felfüggesztett pénzbírság fegyelmi büntetést a fegyelmi tanács súlytalanak értékelte; míg az enyhítő körülmények túlsúlyára a vezető fegyelmi biztos által másodlagosan indítványozott pénzbírság fegyelmi büntetést szükségesnek, egyebekben elégséges súlyúnak értékelte a fegyelmi tanács azzal, hogy annak összegét a fenti indokok alapján a maximálisan kiszabható összeg 20 %-ban határozta meg.

PÉCSI REGIONÁLIS FEGYELMI BIZOTTSÁG

A fegyelmi eljárásra irányadó határidő 2025. január 06. napján indult, az eljárás lefolytatására nyitva álló időtartamba a fegyelmi tanács elnökének intézkedésére nyitva álló idő, a felfüggesztés időtartama, valamint az ügy tárgyaláson kívüli elbírálásának időtartama nem számít be, így az Üttv. 126. § (4) bek. szerinti határidőben hozta meg döntését, az iratátvételtől számított 18 figyelembe vehető napon belül a fegyelmi tanács.

Az eljárás során a MÜK Országos Fegyelmi Bizottság másodfokú fegyelmi tanácsa hatályon kívül helyező határozatában 50.000,- Ft másodfokú eljárási átalányköltséget állapított meg, míg a megismételt eljárásban 80.000,- Ft első fokú eljárási átalányköltség merült fel. A FESZ 40.5. pontja alapján átalányköltség mind az elsőfokú, mind a másodfokú eljárásban egy alkalommal számítható fel. Az Üttv. 142. § (2) bek. alapján az eljárás alá vont személy felelősségének megállapítása esetén őt részben vagy egészben kell kötelezni az eljárás költségeinek megtérítésére. A fegyelmi tanács megosztotta a másodfokú eljárásban felmerült átalányköltséget egyenlő arányban az eljárás alá vont személy és az őt nyilvántartó ügyvédi kamara közt (FESZ 40.6.) arra figyelemmel, hogy a jogorvoslati kérelem részben alapos volt, mely hozzájárult a döntés hatályon kívül helyezéséhez. Erre figyelemmel az eljárás alá vont személyt a másodfokú eljárásban felmerült 50.000,- Ft átalányköltségből 25.000,- Ft viselésére kötelezte azzal, hogy a fennmaradó 25.000,- Ft átalányköltség viselésére a Vármegyei Ügyvédi Kamara köteles.

A megismételt elsőfokú eljárásban felmerült 80.000,- Ft átalányköltség viselésére – figyelemmel felelősségének megállapítására – az eljárás alá vont személy köteles. (Üttv. 142. § (2) bek., FESZ 40.1. a), 40.2. a) pont)

A fegyelmi tanács tagjainak útiköltségét a FESZ 40.6. pontjára figyelemmel a Vármegyei Ügyvédi Kamara viseli.

Az elsőfokú határozattal szembeni jogorvoslati jogot az Üttv. 135. § biztosítja.

A jelen határozat az Alaptörvény, az Üttv., a FESZ, az Etikai szabályzat, a Letéti szabályzat, valamint a 2023. évi CIII. tv. rendelkezésein alapul.

Záró rész:

Határozathozatal helye, ideje: --

A határozat – a FESZ 38.1. d) pontja alapján – 2025.04.11. napján jogerőre emelkedett.

dr. Berlik Zoltán sk.
fegyelmi tanács elnöke